

Ny boss på Folkemødet: "Jeg har ikke tænkt mig, at Folkemødet skal plastres til med firmalogoer."
netværk side 19

Skattely til debat. 27 kommuner og to regioner har siden 2014 haft skattely på dagsordenen.
indkøb side 3

OPRØR! Dorte Toft efterlyser civil ulydighed.
synspunkt side 12

kommuner

politik fra rødderne mandag den 5. december 2016 · nr. 29 · 59. årgang

Hvorfor sidder diagnoser løsere når huden er lys?

Psykiske sygdomme underdiagnosticeres blandt børn og unge med ikke-vestlig baggrund. Den gode nyhed er, at eksperter ved hvorfor, og hvad kommunerne kan gøre ved det.

social side 4-5

FOTO: CHRISTOPHER CORR / POLFOTO

Bliv forsikret blandt ligesindede.

Det gode selskab

GF Region & Kommune er en forsikringsklub specielt for ansatte ved region og kommune. Klubben er en del af GF Forsikring, og hos os får du forsikring for alle pengene. Ring 66 15 03 98 eller kig ind på www.gf-kommunal.dk

GF Region & Kommune
Skovbakken 1-3 · 5260 Odense S
Tlf. 66 15 03 98 · gf-kommunal.dk

Kommunalt ansatte kræves fængslet i bestikkelsessag

Den såkaldte Atea-sag kører ved retten i Glostrup. Tre mænd er tiltalt for som offentligt ansatte i henholdsvis Københavns Kommune og DSB at have modtaget iPhones, iPads og andet elektronisk udstyr fra IT-leverandøren Atea. Anklager Jørn Thostrup har krævet de tre mænd idømt ubetingede fængselsdomme på mellem 40 dage og fire måneder.

- Jeg har lagt vægt på sagernes alvorlige karakter. Det rækker langt udover det udbytte, de har opnået. Det har alvorlige samfundsmæssige konsekvenser, hvis bestikkelse vinder udbredelse, sagde Jørn Thostrup.

De tre tiltalte sad alle i stillinger, hvor de stod for indkøb af IT-udstyr til arbejdspladsen. De nægter sig skyldige. Dommen falder efter *Kommunens* deadline. Følg med på dknyt.

Bornholmere jubler over donation

En af landets største private fonde har valgt at donere et millionbeløb til et stort museumsprojekt på Bornholm. Nordea-fonden har doneret 22 millioner kroner til udstillinger i et nyt fælles museumscenter, der skal samle Bornholms Museum og Bornholms Kunstmuseum i Rø. Pengene er betydningsfulde for museumsprojektet, siger museumsdirektør Jacob Bjerring-Hansen til DR:

- Det er utrolig mange penge også for Nordea-fonden. Det, der er specielt ved fonden, er, at de giver penge til indhold, ikke mursten. Det er det, der skal være inde i selve bygningerne, som de har givet penge til.

Pengene skal gå til nye udstillinger i det nye, store museumscenter på Bornholm, som forventes at åbne midt i 2019.

25.000

Så meget vil en kommune modtage i “resultattilskud” for hver flygtning eller udlænding, der tager imod et tilbud om at få økonomisk støtte til at forlade Danmark. Meningen er, at bonussen skal “tilskynde kommunerne til at styrke vejledningen om repatriering”.

Ny minister til kommuner: “Lær af Odense”

Odense Kommune har gået sygemeldte kontanthjælpsmodtageres lægeerklæringer efter i sømmene, og ni ud af 10 indvandrerkvinder er nu erklæret jobparate. Ifølge den sociale overlæge i kommunen, Bjarne Thyssen, var det nemlig i høj grad “småskavanker,” der var årsag til sygemeldingerne. Gennemgangen blev sat i værk, da kommunen i april blev opmærksom på, at ikke-vestlige indvandrerkvinder udgjorde en fjerdedel af kommunens ikke-jobparate kontanthjælpsmodtagere over 30 år, men kun udgjorde seks procent af indbyggerne.

O ingen tid til kaffe

Langt flere ansatte i hjemmeplejen skal nå at besøge flere end 10 borgere på en vagt, viser rapport fra KORA. - Vi ser en samfundsændring, hvor kommunerne mener, at her må frivillige tage over, siger professor Tine Rostgaard til Fagbladet FOA.

Foto: Joachim Rode / Polfoto

Dårlige sprogkunderskaber, lav motivation og familiemønstre holdt dem væk fra arbejdsmarkedet.

- Jeg håber, at alle ansvarlige borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer vil lære af, hvad man gør i Odense, siger den nye beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen (V) til DR Nyheder.

Farvel til gamle ghettoer – goddag til nye

Fire nye områder er sat på den såkaldte ghettoliste, mens fire områder er fjernet. Præstebakken/Syrenparken i Esbjerg, Sebbesundvej og Løvvangen i Aalborg og Stærevej i København er kommet af listen. Områder, der er føjet til er: Bispeparken i København, Solbakken i Odense, Nørager/Søstjernevej i Sønderborg og Skovgårdsparken i Aarhus. Det er mindre kriminalitet, som har løftet områderne ud af listen. Og det er lavt uddannelsesniveau, flere beboere med ikke-vestlig baggrund og faldende indkomst, der har fået nye områder ind i opgørelsen. Ghettolisten består af almene boligområder, der har mindst 1000 beboere. For at stå på listen skal boligområderne opfylde mindst tre ud af fem kriterier: De går på, hvor mange af beboerne der er indvandrere eller efterkommere fra ikke-vestlige lande. Desuden ses der på arbejdsløshed, indkomst, uddannelse og kriminalitet.

KL-chef sagde op efter sommerhus-sag

KL’s øverste jurist, kontorchef Karsten Thystrup, sagde op med øjeblikkelig virkning, efter at Metroxpress kunne fortælle, at hans sekretær havde bestilt tre seksper-

“Det er fint, at debatten om, hvor tidligt børn skal starte med IT er kommet op. IT har sneget sig ind så mange steder uden spørgsmålstejn.”

Anette Kiilerich, leder af Svendborg-børnehaven Askelæ, som nu har fået ret i, at institutioner godt må sige nej til skærme.

soners sommerhuse til Folkemødet på Bornholm. Kun Karsten Thystrup selv og to medarbejdere skulle bo i de tre huse til en samlet sum af 30.564 kroner. To af husene var lejet for 14 dage, mens det tredje var lejet i 10 dage. De blev dog ikke brugt i de lange perioder. Karsten Thystrup fik desuden både diæter og betalt småfornødenheder som for eksempel catering på færgen, hvilket KL erkender er klart i strid med reglerne. KL brugte samlet set 837.094 skattekrone på at sende i alt 65 mand til Bornholm. Heraf var de 45 embedsmænd. Hverken Karsten Thystrup selv eller KL’s administrerende direktør, Kristian Wendelboe, har ønsket at kommentere sagen.

Kampen mod skattetænkning udkæmpes i EU

Jeppe Kofod (S) står i spidsen for Europa-Parlamentets kulegravning af den skattesnyd og hvidvask af penge, som de såkaldte Panama-papirer har afsløret.
Foto: Rasmus Flindt Pedersen / Polfoto

Knap hver tredje kommune har haft skattely på dagsordenen siden 2014, men EU-regler forhindrer, at de kan fravælge leverandører, som benytter sig af skattetænkning. En EU-sortliste, fælles sanktionsregler og automatisk udveksling af skattedata skal nu dæmme op for skattefusk.

leverandører i skattely

Del 2

Af Benjamin Holst
benjamin@kommunen.dk

Storstilede lækager som LuxLeaks og Panama Papers har siden 2014 sat sindene i kog i de danske byråd.

- Jeg er ikke glad for at se danske skattekrone blive listet ud af selskaber, som yder offentlig service, og ned til kapitalfonde i Luxembourg. Det mener jeg ikke er rimeligt overfor de danske skatteydere.

Sådan lød det blandt andet fra Gribskovs borgmester, Kim Valentin (V), i en kronik i Politiken kort efter offentliggørelsen af LuxLeaks i november 2014.

Og en undersøgelse af byrådsreferater i perioden 2014 til 2016 udført af UdbudsVagten viser, at Grib-

skov langt fra er den eneste kommune, hvor oplysninger om leverandørers omfattende skatteplanlægning via skuffeselskaber i skattely har ført til løftede øjenbryn.

I alt 27 kommuner og 2 regioner har siden 2014 har haft emnet på dagsordenen, og mange har undersøgt muligheden for at fravælge leverandører, der benytter sig af skattetænkning.

Det er der ifølge Kim Valentin dog ikke kommet meget ud af.

Beslutningskompetencen ligger nemlig hos EU, og her har man afgjort, at kommuner kun må forholde sig til leverandørernes produkter og altså ikke til deres skatteforhold.

- Vi kom frem til, at vores muligheder er begrænset til at skrive ind i vores aftaler, at defolk, vi handler med, skal opføre sig korrekt i forhold til lovgivningen: Hvis de overholder den lovgivning, vi har herhjemme, så kan vi ikke forlange andet, siger Kim Valentin.

- Det er ren semantik. Og det er også derfor, jeg har været ude at sige, at man skal betale skat i det land, man er i. Men reglerne er, som de er. Ikke på grund af den danske lov, men på grund af EU-reglerne. De giver os en række fordele - dette er så en af ulemperne, siger han.

Udvalg mod skattefusk

Det offentlige Danmark indkøber årlig varer og tjenesteydelser for mere end 300 milliarder kroner. Heraf tegner kommunerne sig for 85 milliarder kroner. Og adskillige af de selskaber, der får del i de mange milliarder, benytter sig af selskabsstrukturer, der omfatter adresser i skattely.

I sidste nummer af *Kommunen* blev det beskrevet, hvordan flere af de store IT-leverandører til de danske kom-

muner styres fra skuffeselskaber i udlandet. Langt den største af disse, KMD, der er ejet af kapitalfonden Advent International, har eksempelvis adresse i både Luxembourg og den amerikanske delstat Delaware. Det er ikke ulovligt, men konstruktionen gør det svært for skattemyndighederne at gennemskue, om selskabets ejere faktisk betaler den skat, der skal betales.

- Det er en stor udfordring, og det er rigtigt, at USA med stater som Delaware, hvor man kan oprette skuffeselskaber, i den grad kvalificerer sig til at være skattely. Der er stadigvæk EU-lande, der har nogle skatteordninger, som er med til at stjæle nabolandenes skatteindtægter. Vi kender det for eksempel fra Holland, hvor man betaler særlig lav skat på royalties og patentrettigheder. Det skal vi have standset, siger EU-parlamentariker Jeppe Kofod (S), der sidder for bordenden i et undersøgelsesudvalg, der blev oprettet i kølvandet på offentliggørelsen af Panama-papirerne.

Udvalget skal blandt andet komme med anbefalinger til, hvordan EU kan dæmme op for skattetænkning, skatte-svig og de mere kriminelle elementer i den globale pengestrøm, der ofte udnytter de samme strukturer, som benyttes af de multinationale virksomheder.

Blandt anbefalingerne er en sortliste over selskaber og lande, der benytter sig af eller gør skatteplanlægning mulig, samt en række sanktionsmuligheder, heriblandt en straf i form af en skat på finansielle

transaktioner til og fra lande, der ikke retter ind i forhold til EU's krav om åbenhed.

Ikke ulovligt

I øjeblikket har flere kendte skattely som eksempelvis kanaløen Jersey indgået aftaler med Danmark og andre EU-lande om udlevering af finansielle oplysninger. Aftalerne er dog begrænset af, at skattemyndighederne kun må bede om oplysninger, hvis der er konkret mistanke - man må ikke 'gå på fisketur,' som flere eksperter, *Kommunen* har talt med, udtrykker det. Flere danske selskaber, blandt andet Netcompany, der skal levere SKAT's nye inddrivelsessystem, er ejet via et skuffeselskab på Jersey.

- Det kan godt være, det ikke er ulovligt, men det er mystisk, at man skal have et selskab, hvor man ikke kan se, hvem der er de reelle ejere. Eller hvordan transaktioner mellem det selskab og andre selskaber foregår. De oplysninger skal man kunne finde nemt og enkelt som skattemyndighed, siger Jeppe Kofod.

Netop derfor har OECD-landene aftalt at gennemføre automatisk udveksling af alle skatterelaterede informationer. Men der er mange lande, der endnu ikke har gennemført den standard - for eksempel USA. Og det ærgrer den danske EU-parlamentariker:

- Det gør det umuligt for vores myndigheder at kontrollere, om selskaber betaler den skat, de skal, siger han.

I Gribskov understreger Kim Valentin, at han ikke vil have pålagt de store virksomheder krav for enhver pris.

- Jeg så helst, at de betalte skat herhjemme. Derfor vil jeg henstille til, at man i EU og nationalt får lavet nogle regler, der sikrer dette. Men jeg er selvfølgelig også tilfreds med, at de lægger en masse arbejdspladser i Danmark. Vi skal lave en løsning, der er EU-baseret, for så kan de ikke løbe et sted hen, hvor reglerne er anderledes, siger Kim Valentin.

I forbindelse med vores artikel om IT-selskabers brug af skattely i Kommunen nr. 28 skal vi gøre opmærksom på, at KMD sidste år betalte 130 millioner kroner i selskabsskat.

Her har skattely været på dagsordenen siden 2014	
Kommuner	
Aalborg	
Aarhus	
Albertslund	
Allerød	
Fredericia	
Frederiksberg	
Gladsaxe	
Halsnæs	
Hedensted	
Herning	
Hillerød	
Hvidovre	
Høje-Taastrup	
Ishøj	
Kalundborg	
Kerteminde	
Kolding	
København	
Lyngby-Taarbæk	
Næstved	
Randers	
Rebild	
Roskilde	
Silkeborg	
Skanderborg	
Skive	
Vejle	
Regioner	
Region Hovedstaden	
Region Syddanmark	

Kilde: UdbudsVagten

Psykisk sygdom hos unge indvandrere bliver overset

Der er en tendens til, at ADHD bliver overset hos unge efterkommere, og at det først bliver opdaget, hvis de som voksne begår kriminalitet eller får alvorlige sociale eller helbreds mæssige problemer.

Foto: Christopher Corr / Polfoto

Manglende viden og berøringsangst betyder, at unge med indvandrerbaggrund ikke får hjælp til psykiske problemer. Kommunerne skal ind i kampen, lyder det fra flere sider.

diagnosekultur

Af Anders Kjølner

anders@kommunen.dk

Det er i de seneste år blevet mere og mere udbredt at sætte spørgsmålstegn ved, om vi er ved at udvikle en diagnosekultur, hvor raske drenge pludselig er adfærdsforsværede og stille piger har en depression.

Men der er en gruppe børn, der endnu ikke får ADHD-prædikatet, når de sidder uroligt på stolene eller råber op i undervisningen. Der er nemlig en alvorlig underdiagnosticering af psykisk sygdom blandt børn og unge med ikke-vestlig baggrund, advarer flere eksperter og organisationer.

Anika Liversage, der er seniorforsker på SFI, Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, sætter i en kommende rapport fokus på unge med minoritetsbaggrund, og selv om de på mange områder ligner deres jævnaldrende med

etnisk dansk baggrund, viser en analyse, at de adskiller sig, når det kommer til psykisk sundhed.

Klart færre unge efterkommere er nemlig diagnosticeret med en psykisk sygdom, inden de er fyldt 25 år. Men herefter sker der en pludselig ændring, og over de efterfølgende år sker der en fordobling i antallet af psykisk syge efterkommere, mens der kun sker en begrænset stigning for de etniske danskere i samme periode.

Den klare stigning i psykisk

sygdom tyder ifølge Anika Liversage på, at psykiske lidelser som ADHD kan blive overset hos de unge efterkommere, og at de hos nogle først bliver opdaget, hvis de som voksne begår kriminalitet eller får alvorlige sociale eller helbreds mæssige problemer.

En kulturel udfordring

Arash Frank Skelberg, der er socialkonsulent med speciale i Asperger og ADHD hos unge indvandrere, er enig i, at der flere gange skal en brændende container eller en dom for narkotikabesiddelse til, før de unges problemer bliver synlige.

I 2013 lavede han den første større undersøgelse af autisme blandt minoritetsunge, hvor han beskrev de problemer, som nogle indvandrerfamilier og kommunerne har, når de skal tale sammen om børnene.

- Psykisk sygdom er et stort

tabu i mange kulturer. Nogle familier opfatter det som en straf fra Gud, hvis de får et barn med en psykisk sygdom, og derfor forsøger de at holde det skjult. Andre er vant til, at man ikke kan stole på myndighederne i deres hjemland, og derfor er de dybt mistroiske overfor kommunen, fortæller han.

Arash Frank Skelberg mener ikke, at der er nogen tvivl om, at der er et stort mørketal af unge med ikke-vestlig baggrund, der lever med ubehandlede psykiske problemer, og selv om han flere gange er blevet inviteret ind til Folketinget for at fortælle om sin rapport konklusioner, har han ikke set nogle større udspil fra hverken Christiansborg eller kommunerne endnu.

"Han er jo dybt psykotisk"

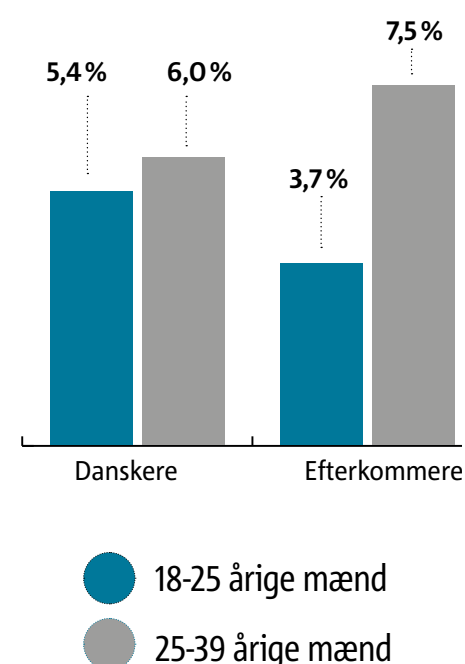
En af de politikere, som Arash Frank Skelberg mødtes med, var Özlem Cekic, der er tidligere social- og psykiatriordfører for SF.

I dag er hun forkvinde for Foreningen Brobyggerne og forklarer, at flere partier i Folketinget blokerer for at tildele midler specifikt til etniske minoriteter, medmindre der er tale om udlændingestrømninger.

Hun mener dog ikke, at landspolitikerne er de eneste, der bærer ansvaret for, at unge med indvandrerbaggrund

Andel med diagnosticeret psykisk sygdom

SFI-rapport, registerdata-analyser

"Psykisk sygdom er et stort tabu i mange kulturer. Nogle familier opfatter det som en straf fra Gud, hvis de får et barn med en psykisk sygdom, og derfor forsøger de at holde det skjult. Andre er vant til, at man ikke kan stole på myndighederne i deres hjemland, og derfor er de dybt mistroiske overfor kommunen."

Arash Frank Skelberg, socialkonsulent

bliver overset. Inden sin politiske karriere arbejdede hun i psykiatrien, og her oplevede hun, at personalet overfortolkede betydningen af kulturforskelle og religion konsekvent. Derfor tvivler hun heller ikke på, at mange af de unge med anden etnisk baggrund først får hjælp til en psykisk lidelse som ADHD,

når skaden er sket.

- Jeg ved jo selv fra min tid som sygeplejerske, at det først er, når denne her unge fyr har slået nogen ned, at man laver en mentalundersøgelse og siger: "Gud, han er jo dybt psykotisk". Så får han en retspsykiatrisk dom, men det er først, når han er farlig og voldelig overfor sine med-

Det kan kommunerne gøre:

Arash Frank Skelberg

Socialpædagog ved BOAS, mentor og master i socialpædagogik

Özlem Cekic

Forkvinde for Brobyggerne

Anne Mette Skovgaard

Overlæge på Afdeling for Social Medicin, Københavns Universitet

Knud Kristensen

Formand for Landsforeningen Sind

Det første møde

Det første møde med familien er helt afgørende for det fremtidige samarbejde, og her kunne kommunens medarbejdere godt være bedre rustet. De skal prøve at lægge systemsproget fra sig og skabe en relation, der gør, at familien er tryk og forstår, hvorfor barnet skal have hjælp. Det kræver et løft af medarbejdernes interkulturelle færdigheder, men selvfølgelig også, at familierne får mere viden.

Årlige temadage

Det er komplekst, for systemet skal lære ikke at forsøksbehandle borgerne, og det er altså meget sjældent, at folk gør det, fordi de er racister. Tit er det for at tage hensyn, hvilket efter min mening er en bjørnetjeneste. Men som kommune kan man vælge at sætte temadage af til det hvert år for at ruste socialrådgiverne, så de bliver bedre til at adskille sygdom fra kultur og religion, hvilket kan overskygge behandlingen af familier med anden etnisk baggrund.

Grib tidligt ind

Man skal være opmærksom på, hvilke børn der har svært ved at regulere deres koncentration og aktivitet i børnehaven, for det er i den alder, at man virkelig kan hjælpe dem. Hvis de først kommer i folkeskolen og løber ind i en række nederlag, så starter den negative spiral. Så vi skal have fat i dem tidligere, for nogle af dem har allerede vanskeligheder, når de er under tre år.

Målrettede kampagner

Der skal meget mere opmærksomhed på minoriteter. En kampagne som "En af os" har været med til at afstigmatisere psykisk sygdom, så rigtig mange danskere nu tør bede om hjælp. Derfor bør man formidle budskabet målrettet mod borgere med anden etnisk baggrund.

mennesker, at han kommer ind i systemet, siger Özlem Cekic.

Derfor skal lærernes og socialrådgivernes fagforeninger også være bedre til at tage ansvar for, at deres medarbejdere forsøksbehandler børn og unge med ikke-vestlig baggrund, mener Özlem Cekic.

- Vi er nødt til at tage debatten om velfærdsarbejdernes personlige ansvar. Der er en tendens i systemet til, at man skubber ansvaret fra sig og peger på forældrene i stedet for at erkende, at man ikke kunne se symptomerne.

Får mindre medicin

Den store forskel på, hvordan sundhedssystemet gør for-

skel på de to grupper, kan ses på den mængde af receptpligtig ADHD-medicin, der bliver udskrevet.

Forskere fra Københavns og Syddansk Universitet undersøgte sidste år registerdata for mere end 800.000 børn i alderen 5-17 år og kom frem til, at etniske danske børn får udskrevet fire gange så megen ADHD-medicin som ikke-vestlige børn.

Det kan igen være et tegn på, at Alexander bliver diagnosticeret med en sygdom, mens Ahmeds mistrivsel bliver forklaret som dårlig opførsel og opdragelse, fortæller Per Hove Thomsen, der er klinisk professor ved Aarhus Universitet. Han er psykiater

ved Børne- og Ungdomspsykiatrisk Center og kan genkende mønsteret fra danske og udenlandske institutioner.

- Vi ved fra undersøgelser i Danmark og Norge, at ikke-vestlige børn får mindre specifikke diagnoser, som er blandet sammen med forklaringer om sociale forhold og traumer, mens de andre børn

får helt klare diagnoser som autisme og skizofreni; det sker også indenfor børne- og ungdomspsykiatrien.

De uklare diagnoser kan betyde, at kommunernes opfølgning bliver mindre målrettet, og hvis eksempelvis ADHD ikke bliver behandlet medicinsk eller med træning, koster det dyrt for

”Vi er nødt til at tage debatten om velfærdsarbejdernes personlige ansvar. Der er en tendens i systemet til, at man skubber ansvaret fra sig og peger på forældrene i stedet for at erkende, at man ikke kunne se symptomerne.”

Özlem Cekic

samfundet og den enkelte. Ifølge Per Hove Thomsen er der i fremtiden større mulighed for, at den unge begår kriminalitet, udvikler misbrug eller depression, og der er endda sammenhæng mellem ubehandlet ADHD og trafikulykker.

Kommuner ind i kampen

Både Psykiatrifonden og Sind svarer klart "ja" til, at der er en massiv underdiagnosticering blandt indvandrere og efterkommere i Danmark, men de kan ikke nævne ét politisk udspil eller én ambitiøs indsats for at nå ud til gruppen i de sidste år. Derfor håber begge organisationer, at kommuner vil samle det

håndklæde op, som Christiansborg tilsyneladende har smidt i ringen.

- Jeg tror, at vi i høj grad må satse på, at kommunerne selv tager det op som et særligt prioriteringsområde. Først og fremmest skal vi have fokus på det her område, og så skal kommunerne have nogle tiltag, der adresserer problemet, for de bør have en meget stor interesse i at arbejde forebyggende med denne her gruppe. Det kan virkelig betale sig på den lange bane, forklarer bestyrelsesformand for Psykiatrifonden Anne Lindhardt.

Stop snakken om ministerbiler og "ben"

strategi

Maria Steno er kommunikationsrådgiver og partner i Geelmuyden Kiese, og kommunalpolitiker (Lokallisten) i Rudersdal.

I sidste uge fik Liberal Alliances leder kaldenavnet "Audi-Anders" og Danmark historiens længste regeringsgrundlag. Det er to sider af samme sag - begge dele handler om kommunikation. Det kan vi lære af i kommunerne, hvor konstitueringsaftalerne primært fordeler ben, men ikke fortæller meget om flertallets og borgmesterens planer.

Når medier taler om regeringsdannelse, indgår ministerbiler i rigtig mange artikler og ikke mindst analyser. Ministerbilerne er symbolet på magtpolitikere, der går mere op i biler og karriere end i ideologi og politik. Derfor var Ekstra Bladet hurtige til at omdøbe Anders Samuelsen til Audi-Anders og fokusere på, hvordan Liberal Alliance solgte ud politisk. Godt hjulpet på vej af gamle citater, hvor Anders Samuelsen selv har brugt samme billede. "Man kan vinde ministerbiler og tabe sin sjæl" lød det fra Samuelsen på LA's landsmøde i 2013.

Audi er som kommunalpolitiske "ben"

Men fokus på ministerbiler gavner ingen politikere - heller ikke oppositionen. Det koster på tillidskontoen for alle partier og politikere, og

dermed tærer det på demokratiet. Det kan man konstatere efter et hurtigt blik på Ekstra Bladets Nationen eller på resultatet af det amerikanske valg. Er der noget, borgerne er trætte af, så er det politikere, der ser ud til at sætte sig selv før deres vælgere. Det skal vi også huske i kommunerne. Christiansborgs ministerbiler svarer til de kommunalpolitiske "ben", som bliver fordelt i konstitueringsaftalerne rundt omkring i kommunerne. Sætter kommunalpolitikere selv fokus på formandsposter, økonomiudvalgspladser og lønnede bestyrelsesposter i forsyningselskaberne, så understøtter det fortællingen om levebrøds- og karrierepolitikere.

Derfor var det også helt efter bogen, at Anders Samuelsen hurtigt forsøgte at dreje fokus fra de personlige fordele med ministerbil og pension til de politiske fordele ved at gå i regering. En ny oneliner lød, at Liberal Alliance ville få indflydelse på fordelingen af 1.000 milliarder - fremfor bare de 7 milliarder til top-skattelettelse. Og Samuelsens to forhandlingspartnere havde samme interesse i at sætte politikken i centrum af forhandlingerne. Lars Løkke fokuserede fra begyndelsen på det politiske projekt og nedtonede ministerkabal. Og De Konservatives Pape forsøgte at sætte en politisk dagsorden med sine mærkesager; dog greb medierne i stedet - helt typisk for dem - fat i en sidebemærkning, hvor Pape nævner et mål om 3 ministre og dermed 3 ministerbiler i forhandlingerne. Bortset fra den svipser har de tre partiformænd konsekvent kommunikeret politisk fokus i forhandlingerne. Ud af det kom der 86 siders regeringsgrundlag, som blev fremlagt på en pressekon-

”Christiansborgs ministerbiler svarer til de kommunalpolitiske 'ben', som bliver fordelt i konstitueringsaftalerne i kommunerne. Sætter kommunalpolitikere selv fokus på formandsposter, økonomiudvalgspladser og lønnede bestyrelsesposter, understøtter det fortællingen om levebrøds- og karrierepolitikere.”

ference søndag - adskilt fra præsentationen af ministrene foran Amalienborg mandag. Det giver en solid dækning af regeringens politiske projekt og de enkelte partiers fingeraftryk.

Definér mærkesager og politisk retning

De 86 sider er det længste regeringsgrundlag nogensinde. Det skal vise fælles fodslag og sætte en borgerlig-liberal kurs for Danmark. Og ja, det kunne godt være kortere. Kunsten er, at regeringsgrundlaget skal være så konkret, at det anviser en retning for ministrene og vælgerne - samtidig med det er så ukonkret, at det kan lade sig gøre at indfri forventningerne (uden at ende i en løftebrudsdebat som Thorning-regeringen). Derfor handler det om politik. Men det er ikke et lovkatolog, nærmere en drejebog for de nye ministre, som udgør det fælles fundament, der ikke er til at komme udenom i ministrenes arbejde og kommunikation med offentligheden. Regeringsgrundlaget fungerer dermed både som

styringsdokument og kommunikationsplan.

Meget få kommuner anvender konstitueringsaftalen på samme måde, måske fordi forhandlingsklimaet er mere ustabil. Men dermed går kommunernes nye flertal og borgmestre glip af en mulighed for synligt at definere en politisk retning og nogle konkrete mærkesager for den kommende periode. Og kommunerne går glip af en politisk kommunikationskanal overfor borgerne efter valget og igennem valgperioden.

Det mener jeg er en fejl. Kommunalpolitikere skal formidle politik i konstitueringsaftalerne, hvis medierne skal stoppe snakken om de kommunale ben. Der er præcis et år til næste runde konstitueringsaftaler. Skal vi gå efter 86 sider i gennemsnit?

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

Den offentlige sektor skal indstille sig på forandringer

Af **Arne Ullum**
journalist

"I substansen er det nye regeringsgrundlag stærkt præget af den klassiske liberalisme, som blandt andet Liberal Alliance og tænketanken Cepos har bragt ind i dansk politik."

Liberal Alliances formand Anders Samuelsen har fået gedigne politiske klø, fordi han skiftede det ultimative topskattekrav ud med ministerposter. Det er en historie, som passer perfekt ind i den politiske spin-analyse.

Samuelsen var i det lys bemærkelsesværdigt afslappet, da han præsenterede det 86 sider lange regeringsgrundlag for offentligheden. Og det er der formentlig en rigtig simpel forklaring på. I substansen er det nye regeringsgrundlag stærkt præget af den klassiske liberalisme, som blandt andet Liberal Alliance og tænketanken Cepos har bragt ind i dansk politik.

Hvis man bruger den borgerlig-liberale tænketank, Cepos, som testen af, hvad der er markante borgerlig-liberale holdninger, så er det interessant, hvor mange af de hovedpointer, som er kommet i analyser fra Cepos de seneste år, der er kommet med i det nye regeringsprogram.

Samtidig har Cepos' cheføkonom, som ellers gerne reverser borgerlige politikere, været usædvanlig positiv overfor det nye regeringsprogram.

- Det trækker i en klar liberal retning, fordi ambitionen er at sænke både skatte- og udgiftstryk, ligesom færre skal forsørges af det offentlige, og regeringen vil lave reformer, der øger beskæftigelsen med 55.-60.000 personer, hvilket igen vil betyde, tusindvis færre på offentlig forsørgelse. Der lægges desuden op til privatisering af blandt andet TV2 og øget konkurrenceudsættelse og udlicitering af flere offentlige opgaver, sagde cheføkonom Mads Lundby Hansen til netavisen dk-økonomi.

Den offentlige sektor skal derfor indstille sig på forandringer, som mest af alt minder om det borgerlig-liberale ryk, der skete, da den konservative Poul Schlüter dannede den første Firkloverregering i 1982 med den stærke Venstre-formand Henning Christophersen i Finansministeriet. Dengang fik Danmark en regering, som på meget store

Den nye regering trådte med faste og liberale skridt frem med en regeringsgrundlag, der substantielt lægger op til store forandringer.

Foto: Jens Dresling / Polfoto

og markante områder satte en helt ny dagsorden med et markant borgerlig-liberalt fodaftryk.

Det giver reelt begrænset mening at sammenligne regeringsgrundlag på tværs af historiske perioder. Det er langt vigtigere at se på de substantielle ændringer - og de er udtryk for markante borgerlig-liberale fodaftryk, hvis man ser det i en dansk kontekst.

Offentlig sektor på skrump

Det offentlige forbrug må kun vokse med 0,3 procent om året - det er halvdelen af de ekstraudgifter, som er en direkte følge af, at den demografiske sammensætning af befolkningen ændrer sig. Dermed skal kommunerne finansiere halvdelen af det demografiske træk plus alle nye initiativer gennem effektiviseringer og besparelser.

Samtidig vil den nye regering reducere den offentlige sektor. Det skal dels ske ved at ændre kommunalfuldmagten, så kommuner og regioner kun må beskæftige sig

med deres kerneopgaver, dels ved at give borgerne ret til at vælge private leverandører af en række af de ydelser, som i dag leveres af kommunerne.

Det kommer til at udløse drastiske forandringer i kommunerne, fordi de med stor sikkerhed skal betale de nye private leverandører med et beløb svarende til den gennemsnitlige omkostning ved at producere ydelsen i kommunalt regi. Dermed skal kommunen ikke alene afvikle eksempelvis hjemmehjælpe, men også skære forholds- mæssigt i alle ledelsesfunktioner og andre back office-funktioner.

Endelig vil regeringen forøge udliciteringen af offentlige opgaver til private. Det skal ske ved på én gang at stramme reglerne for kontroltilbud og skærpe kravene til, hvor mange opgaver kommunerne skal sende i udbud, ved hjælp af såkaldte måltal.

I den sammenhæng er det vigtigt at bemærke, at den nye indenrigsminister Simon Emil Ammitzbøll kommer fra

Liberal Alliance, og dermed formentligt vil forsøge at presse målsætningen om mere udlicitering til det yderste.

Vækstmål låser regeringen

Det største liberale fingeraftryk på regeringsgrundlaget ligger dog skjult i målsætningen om at sikre en vækst på 80 milliarder kroner mod V-regeringens 65 milliarder og planen om at udvide arbejdsstyrken med 55.-60.000 personer, hvilket er et markant løft i forhold til V-regeringens løfte om reformer, som ville øge beskæftigelsen med 31.000 personer.

Hele pointen er, at det på to fronter vil medføre større skattelettelser: Dels vil råderummet med den nye 80-milliarder kroners ambition formentlig vokse betydeligt udover de 57 milliarder, som V-regeringen har regnet med, dels vil den lavere offentlige vækst frigøre yderligere et mindre tocifret milliardbeløb. Medmindre regeringen har tænkt sig at gemme de mange penge i madrassen, så

må de være tænkt som skattelettelser. Nok koster indrømmelsen til De Konservative i form af fastfrysning af grundskylden en pæn sjat af råderummet, men der er også et betydeligt milliardbeløb til personskattelettelser. Et godt gæt kunne være et pænt stykke op imod de 13 milliarder kroner ekstra, som Cepos' cheføkonom har argumenteret for de seneste dage.

Derudover er det tvivlsomt, om regeringen kan udvide arbejdsstyrken med de nye knap 30.000 personer uden at arbejde med dramatiske dynamiske effekter ved at sænke marginalskatten.

Måske passer det Løkke

Selvom substansen viser, at Venstre har givet markante indrømmelser til især Liberal Alliance, så er det ikke givet, at statsministeren har været specielt utilfreds. Venstre og Liberal Alliance har meget fælles liberalt tankegods, og det var i den sammenhæng værd at bemærke, at der ved pressemødet var et åbenlyst mere hjerteligt forhold mel-

lem Anders Samuelsen og Lars Løkke end mellem Løkke og Pape. Så måske passer det Lars Løkke meget godt, at han med Liberal Alliances ultimatum fik lejlighed til at skrive et regeringsgrundlag, som dybest set flugter meget godt for manden, som i sin kommunalpolitiske fortid gik i spidsen for udliciteringer og i sin tid som sundhedsminister for alvor fik privathospitallerne på banen.

Ingen er i tvivl om, at Dansk Folkeparti hurtigt vil pille pynten af de liberale drømme om store forandringer, men en regerings store force er, at den har retten til at komme med de politiske udspil. Og i den sammenhæng vil det være klogt for alle at erkende, at regeringen har fået en klar borgerlig-liberal drejning, som med stor sikkerhed kommer til at præge dens udspil og dermed også virkeligheden i Danmark.

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

Disruption trænger selv til en omgang disruption

Der er en første gang for alting, og sidste weekend var det første gang nogensinde, at ordet 'disruption' blev anvendt i et regeringsgrundlag. Ydermere fik den første minister for offentlig innovation Sophie Løhde også hæftet ordet disruptionminister på sig, dog ikke af regeringen selv. Der skal være måde med buzzwords'ene, selvom politik som sådan egentlig er en slags fortløbende disruption i sig selv.

Problemet med modeord er, at de alt for ofte bruges som kosmetisk op-pepning af det, man plejer at gøre - bare med nye ord. I regeringsgrundlaget bruges ordet i forbindelse med en ambition om at afdække, hvor på fremtidens arbejdsmarked væksten ligger, så man kan sørge for at få uddannet folk på den rigtige måde til at samle guldet på gaden op.

Det er der - med forlov - ikke meget nyt i bortset fra ordet. De, der har fulgt med længe nok, kan huske, hvordan lignende bestræbelser i tidens løb har ført til eksempelvis overskud af uansættelige lærere afvekslende med lærermangel, overskud af ingeniører afvekslende med ingeniørmangel, arbejdsløse læger på flugt til Sverige afvekslende med lægemangel, og man kunne blive ved. Man kan kort sagt godt have sin tvivl, om det lykkes bedre at ramme plet næste gang, blot fordi man kalder dem, der skal undersøge sagen, for et disruptionråd.

Det er også et af den slags tiltag, der aldrig i livet vil kunne bestå ikke-testen. Hvem vil ikke 'sikre et stærkt Danmark, hvor vi får gre-

bet mulighederne i den teknologiske udvikling bedst muligt? Anyone? Nej, vel. Hvem vil ikke gerne have, at 'alle kommer med i udviklingen og får del i den velstandsudvikling, som globalisering og ny teknologi giver os mulighed for'? De samme som før: Ikke nogen.

Uanset det kan det selvfølgelig være en udmærket idé at gøre sig nogle tanker. Men hvis det skal være nye tanker, er det ikke nok med nye ord, og som alle andre nye ord er disruption sørgeligt misbrugt, som det kun alt for tydeligt demonstreres af eksemplet med at kalde innovationsministeren for disruptionminister, bare fordi det lyder smartere.

Ja, innovation kan være disruptiv, og nej, man kan ikke bare kalde al innovation for disruption. Innovation i den gængse form er vel

"Hvis det skal være nye tanker, er det ikke nok med nye ord, og som alle andre nye ord er disruption sørgeligt misbrugt."

nærmest en løbende tilpasning, uden at det udelukker, at det eksisterende gen- og omtænkes i nye tilstande og sammenhænge. Disruption rummer en helt anderledes kraft, der decideret kan ende med, at det, man har, kasseres fuldstændigt til fordel for noget nyt og hidtil ukendt.

Det klassiske eksempel er Kodak, der var stor, meget stor, indenfor film og kameraer, men blev løbet over ende af digitale konkurrenter i en verden, hvor celluloidfilm er praktisk taget ikke-eksisterende og kameraer en bifunktion i en telefon. Og som endda selv udviklede det allerførste digitale kamera i 1975, men ikke ville producere det, fordi det ville ødelægge markedet for film. Det sidste var rigtigt set, men ikke konklusionen, for

andre ville gerne. Disruption i fri udfoldelse.

Et andet, mindre kendt eksempel, der ikke har udfoldet sig fuldstændigt endnu: mus og tastaturer. Vi behøver ikke nævne producentnavne, men hvad skal en producent af mus og tastaturer bruge sin innovationskraft på at udvikle for at overleve?

Her skal man tænke på, at Kodak med sit brede sortiment af sorthvidfilm, farvefilm, diasfilm, film til 12, 24 eller 36 billeder, film til vanskelige lysforhold, film til øjeblikkelig fremkaldelse og så videre og så videre, blev løbet ned bagfra af nogen, der ikke vidste det fjerneste om film og faktisk slet ikke var ude på at sælge film til nogen som helst.

Her er der brug for disruption og ikke bare innovation. For hvad skal for eksempel en producent af mus og tastaturer leve af i fremtiden, hvis det stadig skal være redskaber til menneskeligt input til en computer? Det rigtige svar er: talegenkendelsessoftware. Hvad skal man bruge mus og tastaturer til, hvis man bare kan sige til sin computer, hvad man vil have den til at gøre?

Så ja, et disruptionråd er muligvis en god idé, men så skal det være den ægte vare med modeords-disruptionen disrupted til rigtig disruption.

Regeringsgrundlag i overblik

Grænsen mellem privat og offentlig skal rykkes

Den nye regering er ideologisk opsat på at rykke grænsen mellem det private og det offentlige. Det skal ske ved at udlicitere mere, begrænse kommunernes ret til at beskæftige sig med andet end kerneopgaven samt ved at begrænse den offentlige vækst til 0,3 procent.

'Regeringen vil konkurrenceudsætte flere offentlige opgaver i stat, kommuner og regioner. [...] Vores arbejdsprogram for fornyelse af den offentlige sektor vil indeholde en plan for, hvordan flere opgaver kan sendes i udbud ved brug af obligatoriske måltal,' hedder det i regeringsgrundlaget.

Regeringen har ikke nødvendigvis et flertal i Folketinget for alt i regeringsgrundlaget, men netop indenfor styringen af kommunerne er der relativt vide rammer for, at en regering kan præge udviklingen, uden at den hele tiden skal have konkrete lovforslag igennem Folketinget. Det ventes, at regeringen vil fokusere på fire initiativer: 1) øget konkurrenceudsættelse gennem måltal, 2) nye regler for kontrolbud, 3) indgreb i kommunalfuldmagten og 4) større gennemsigtighed i kommunernes omkostninger.

Udflytning af statslige arbejdspladser 2.0

Regeringen vil allerede i 2018 komme med forslag om at flytte yderligere arbejdspladser fra hovedstaden til provinsen. Det skal ske, efter den nuværende V-regerings plan om at flytte cirka 3.900 statslige arbejdspladser er gennemført senest ved udgangen af 2017.

Udfordrede skoler, der kan dokumentere, at de har løftet fagligt svage elever i dansk og matematik, kan få del i en pulje på 500 millioner kroner. Foto: Joachim Adrian / Polfoto

Kommuner skal få unge i uddannelse og ud af kriminalitet

Når en ekspertgruppe i begyndelsen af næste år afgiver sine anbefalinger til bedre veje til ungdomsuddannelserne, er det blandt andet med fokus på de elever, der ikke er i stand til at gå den direkte vej. Som opfølgning til dette vil den nye trekløverregering blandt andet komme med forslag til, hvordan flere unge får en ungdomsuddannelse, vælger den rigtige uddannelse første gang og tager uddannelser, der fører dem videre i job eller uddannelse, fremgår det af VLAK's regeringsgrundlag.

Regeringen vil give kommunerne entydigt ansvar for at hjælpe unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse eller komme i beskæftigelse. I den forbindelse har regeringen 'en ambition' om et mere arbejdsmarkedsorienteret indhold i tilbuddene, som skal understøttes af en enstrenget finansieringsstruktur, hedder det i regeringsgrundlaget.

Kommunerne er også tiltænkt en afgørende rolle i resocialiseringen af unge kriminelle. Regeringen planlægger en reform, der ikke kun sikrer mærkbare reaktioner på ungdomskriminalitet, men også giver større spillerum for at 'skræddersy den mest effektive indsats, som kan hjælpe en udsat ung tilbage på rette vej'. Også hvis den unge er under 15 år.

Her skal kommunerne have ansvaret for at udføre tiltag, som iværksættes af ungdomskriminalitetsnævn, der skal oprettes i hver politikreds. Tiltagene skal være bindende for kommunerne, og en ny særlig ungekriminalforsorg skal sørge for konsekvent opfølgning.

Nyt ministerium sætter fokus på ledelse og regler

En af regeringens unge stjerner, Sophie Løhde (V), er sat i spidsen for et helt nyt ministerium, der skal understøtte offentlig innovation. Dermed må kommunerne og regionerne forberede sig på, at regeringen rykker tættere på ledelsen af kommunerne. I efteråret indgik kommunerne en aftale med regeringen om modernisering og effektivisering i kommunerne, og det en forventelig model for fremtiden.

Regeringen vil gerne fjerne de mange snærende regler, som Folketinget gennem tiden har lagt ned over kommunerne. Men målsætningen blev sat i perspektiv få dage efter offentliggørelsen af regeringsgrundlaget, da oppositionen krævede konkrete regler, som kan forhindre, at ældre går rundt med en våd ble.

Frit valg til borgerne rammer kolde hænder

'Regeringen vil styrke danskernes frie valg. Den enkelte skal have flere muligheder for at vælge mellem leverandører, når man modtager en offentlig ydelse. Vi vil blandt andet give de ældre flere muligheder for selv at vælge, hvem der skal levere hjemmesygepleje, madservice, plejehjemsplads med videre,' står der i regeringsgrundlaget. Hver gang en borger dropper det kommunale tilbud og vælger en privat løsning, så betyder det nedskalering i kommunen. Når kommunen skal betale den gennemsnitlige omkostning til de private leverandører, så skal kommunen ikke blot afskedige eksempelvis hjemmehjælpere men også skære tilsvarende i administrationen.

K-spids er klar -både hvor partiet er det store og det helt lille

De første 9 af 13 K-borgmestre er udpeget som spidskandidat igen. Følg opdateringer på KV17-forløbet - blandt andet på Frederiksberg og i Hørsholm, Viborg, Køge og Lyngby-Taarbæk.

Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

I optakten til KV17 står det p.t. klart, at i et dusin kommuner kommer der under alle omstændigheder en ny borgmester til. Denne periodes borgmester har enten trukket sig eller er blevet fravalgt, hvilket gælder 8 fra V, 3 fra S og den enlige SF-borgmester, men ingen af de nuværende 13 konservative borgmestre, hvor de 9 officielt er udpeget til at forsøge at holde skansen og flere er på vej hertil. Ved KV13 var partiet spået et katastrofevalg, og mandatmæssigt gled Konservative fra 262 mandater ved KV09 ned til 205 pladser ved KV13. Alligevel lykkedes det K som tredjestørste borgmesterparti at gå frem fra 12 til 13 ud af 98 borgme-

stre, deraf Gentofte og Valensbæk med absolut flertal. Netop i de to hovedstadskommuner er hverken veteranen Hans Toft eller den nyere Henrik Rasmussen endnu udpeget til KV17.

Det er derimod Jørgen Glenthøj i Højborg **FREDERIKSBERG**, hvor partiet ved KV13 gik fra 12 til 10 pladser og er konstitueret med R, V og LA. Næststørst i byrådet er S med 4 pladser, hvor Katrine Lester er blevet afløst af Michael Vindfeldt som spids, mens De Radikale, der sidst gik frem fra 1 til 2, nu igen har tidligere MF og rådmand Lone Loklindt på listen. Også V og LA kan i forvejen præsentere lokalpolitikere kendt fra folketingsarbejdet i form af Jan E. Jørgensen og Laura Lindahl, mens MF Mai Mercado (K) netop har forladt byrådet for at blive minister.

I **HØRSHOLM** er den siddende borgmester siden 2010

Morten Slotved også udpeget igen. K sidder på 8 af 19 pladser og er med et 12-7-flertal konstitueret med R, Borgerlisten og S. Her har borgerne årtiers erfaringer med K-borgmestre - på nær Uffe Thorsdahl's løsgængerstatus i nogle år har der været en ubrudt række af K-borgmestre siden 1970. Næststørste parti er V med Annette Wiencken som spids igen. Bemærk, at hverken V eller LA er med i konstitueringen med den nye regeringspartner på landsplan.

Det samme gælder **VIBORG**, hvor Torsten Nielsen er klar igen. Han overtog roret, da Søren Pape rykkede til det landspolitiske centrum, og han udfordres ved KV17 af tre stærke kandidater, Ulrik Wilbek (V) fra det største parti, Per Møller Jensen (S) fra det næststørste og så viceborgmester Jens Rohde, der sprang fra V til R og overfor TV MIDTVEST har erklæret, at han er parat til at agere kongemager for den, der gør ham til kronprins. Lige nu sidder K på magten på det snævrere flertal - med støtte fra S og SF. Det hører dog med til billedet, at S og V godt kan lave rav i den sammen: De to partier overtog i år styringen af budgetforhandlingerne, mens Torsten Nielsen måtte se til fra sit kontor.

Viborgs borgmester, Torsten Nielsen, der overtog roret, da Søren Pape rykkede til det landspolitiske centrum, må føle sædet brænde under sig. Han udfordres ved KV17 af tre stærke kandidater.

Foto: Anders Rye Skjold Jensen / Polfoto

I **KØGE** har K ikke haft styringen så længe. Borgmester og mangeårig bankmand Flemming Christensen sad fra KV05 i opposition indtil KV13, hvor det er lykkedes at vippe Socialdemokratiet af pinden efter 92 års styre - senest i form af Marie Stærke (S). K gik tilbage fra 4 til 2 pladser, men det lykkedes den nu 72-årige Flemming Christensen at vinde de andre partiers tillid, og i dag står alle partier bag ham undtagen S

med 7 mandater. Han stiller op igen, og den borgerlige fløj har derudover teknik- og miljøudvalgsformand Mette Jørsø (V) som ny V-spids, mens S igen stiller med Marie Stærke, der var landets yngste borgmester i den første af sine to perioder 2007-2014.

I **LYNGBY-TAARBÆK** er endnu en af de nye K-borgmestre udpeget igen: Sofia Osmani. Her blev en lang række af K-borgmestre siden

1970 afbrudt af Søren P. Rasmussen (V), der ved KV09 fik en mangeårig S-K-alliance til at smuldre. Osmani placerede sig ved KV13 centralt, da hun og hendes parti gik frem fra 4 til 5 pladser og fik støtte fra S, SF og LA med en konstituering på 13-8. V, DF, R og EL står udenfor. Lyngby-Taarbæk har tradition for hede valgkampe, hede konstitueringsfaser og heftige debatter - og denne gang kommer Osmani op imod Simon Pihl (S) og Søren P. Rasmussen (V) - der hver især borger for en kontant stil. Netop K, S og V har lige mange pladser: 5.

I to kommuner har forbigåelse som spidskandidat fået garvede K-politikere til at forlade partiet. I **ESBJERG** sad udvalgsformand Henrik Vallø på det enlige K-mandat - og forlod partiet, da medlemmerne i stedet ønskede 34-årige May-Britt Andersen. I **SKANDERBORG** var der et lignende mønster, da Jan Krogh Rasmussen efter 27 år som konservativ kommunalpolitiker blev vraget som spids til fordel for Thomas Cordtz. Jan Krogh har nu meldt sig ind i Socialdemokratiet, som han længe har støttet i konstitueringer og dagligt byrådsarbejde. Han efterlader K uden byrådspladser - og vil nu søge opstilling for S ved KV17.

Finanslov 2017 i overblik

Penge til økonomisk trængte kommuner

24 kommuner får næste år del i en særtilskudspulje på 300 millioner kroner til kommuner med vanskelige økonomiske vilkår. Tilskuddet gives på baggrund af et lavt beskatningsgrundlag og demografiske, strukturelle og beskæftigelsesmæssige udfordringer. De fem kommuner, der får mest, er: Hjørring, Guldborgsund, Frederikshavn, Aabenraa og Haderslev. Ærø sniger sig lige med på listen og får 1,9 millioner kroner til kommunekassen. Tilskuddene udbetales, når lovforslaget er vedtaget af Folketinget.

Billigere privatskoler kan ramme landkommuner

Det bliver billigere at sætte børnene i privatskole. Liberal Alliance har fået sit krav om højere tilskud til de frie grundskoler opfyldt i finansloven, og det offentlige tilskud øges fra 73 til 75 procent af udgiften per elev i folkeskolen. Kommunerne vil blive kompenseret for den ekstra udgift. Men landkommuner, hvor det er svært at holde klassekvotienten oppe, kan blive ramt, hvis flere fremover vil fravælge folkeskolen.

Ekstra gåture eller restaurantbesøg til ældre

To milliarder kroner er afsat til ældreområdet frem til 2020. Man ønsker bedre mad og en klippekortordning for ældre på plejehjem. Klippene skal kunne indløses til ekstra gåture, restaurantbesøg eller ekstra hjælp ved familiebesøg. Ordningen udmøntes som en ansøgningspulje, og midlerne fordeles fra 2019 via bloktilskuddet. KL-formand Martin Damm (V) er glad for prioriteringen af de ældre, men siger: "Vi havde naturligvis helst undgået ansøgningsrunder og bureaukrati, så vi i stedet kunne bruge ressourcerne dér, hvor det giver mest mening for de ældre lokalt."

Grundskylden falder i fire kommuner

Grundskylden fastfrysnes for alle ejendomme i 2017. En finesse i aftalen betyder desuden, at 26.874 husejere i fire hovedstadskommuner ligefrem kan se deres grundskyld falde næste år. Det gælder husejere på Frederiksberg og i Lyngby-Taarbæk, Helsingør og Solrød Kommune. Lettelsen er på mellem 1,1 og 3 procent. For ejerne af de dyreste huse betyder det cirka 10.000 kroner årlig, mens det for langt de fleste betyder mellem 1.000 og 3.000 kroner årlig. Også folk i ejerlejligheder og lejeboliger får en lempelse, men mindre, fordi grundværdien er meget lavere per boligenhed.

130 millioner kroner til billigere færebilletter

Landevejsprincippet, ifølge hvilket det skal koste lige meget at transportere sig over vand som over land, støttes nu med 130 millioner kroner over fire år. De penge skal bruges til gradvis at nedsætte billetpriserne på færrer til og fra de danske øer. Indenrigsministeren og de tre andre partier i blå blok aftaler på et senere tidspunkt, hvordan pengene skal fordeles.

**VI DIGITALISERER
PÅ KOMMUNERNES
PRÆMISSER
OG SKABER
KONKURRENCE I
DET KOMMUNALE
IT-MARKED**

KOMBIT

Kommunernes it-fællesskab

Kommuner flirter med det førerløse: "Vores børn kommer ikke til at køre bil"

For bare 10 år siden lød selvkørende biler som den vildeste science fiction for de fleste. Nu er de første på vejene, og efter sommerferien gør to nordjyske kommuner klar til forsøg. *Kommunen* tog til den digitale verdens svar på Roskilde Festival, Web Summit i Lissabon, for at høre nærmere om den førerløse fremtid.

o trafik

Af Susanne Sayers

susanne@kommunen.dk

Umiddelbart er der langt fra Vesthimmerlands Kommune, et tyndt befolket område højt mod nord, og Portugals solbagte hovedstad, engang centrum for verdens første globale imperium.

Men på Web Summit i begyndelsen af november, en slags Roskilde Festival for digitale nørdere, summede de

fylde kongreshaller af spænding og fremtidsstro, mens flere end 50.000 mennesker diskuterede fremtidens teknologiske løsninger.

En af de mest populære scener var AutoTech, dedikeret til førerløse biler og intelligente transportsystemer. Her mødtes flere af verdens førende forskere og producenter indenfor området, mens blandt andre BMW gav mulighed for testkørsel i deres nyeste, fuldt elektriske

biler. BMW's mål er at være klar med den første fuldt selvkørende personbil i 2021.

Eksperterne og producenterne er ikke altid indbyrdes enige om alt; blandt andet varierer antagelserne om, hvornår verden for alvor er klar til førerløse biler. De mest optimistiske bud kom blandt andet fra Jim Scheinman, administrerende direktør i Maven Ventures, som investerer i tech-virksomheder - blandt andet førerløse biler.

- Der går højst fem-ti år, før fuldautomatiske biler er almindelige på vejene, sagde han. En anden investor, Sherwin Patel, så et længere tidsperspektiv.

- Men vores børn kommer ikke til at køre bil, sagde han.

'Olli' kører dig

3.044 kilometer og cirka 30 timers køretur i bil fra Lissabon er de selvkørende biler hverken fem eller ti år væk. Vesthimmerlands Kommune gør allerede nu klar til at prøve nogle af de tanker og teorier af, som blev luftet under stor begejstring i Lissabon.

Efter sommerferien håber kommunen at være klar med de første selvkørende biler, og borgmester Knud Kristensen (K) lægger ikke skjul på, at ambitionsniveauet er højt.

- Altså, jeg vil da gerne indrømme, at drømmen er at kunne blive centrum for en bilproduktion til store dele af verden, siger han.

Vesthimmerlands Kommune har allieret sig med Fonden Autonomous, der skal stå for den tekniske del af projektet og også er klar med den fuldautomatiske bustype 'Olli', som skal testes i kommunen og på sigt erstatte en stor del af de mange køreture, kommunen i dag bruger mere end 50 årsværk på.

- Vi er en kommune, som er trængt på alle sider, siger Knud Kristensen.

- Det har vi været siden kommunalreformen. Vi er trængt på infrastruktur, på det sociale, på skoleområdet, på det hele. Vi har skullet spare omkring 40 millioner kroner om året hvert år, og på et tidspunkt kan det ikke hænge sammen længere. Derfor ville vi finde på noget nyt, og for en kommune som vores er selvkørende biler en mulighed for både at skabe en industri lokalt og blive foregangskommune og spare penge på kørslen.

Fra køretid til arbejdstid

Og der er penge at spare, mener direktør Henrik Schärfe i Fonden Autonomous. Han har en fortid som professor og leder af Center for Computermedieret Erkendelse på Aalborg Universitet, men har nu dedikeret sin arbejdstid til teknologiske løsninger som Olli i Vesthimmerlands Kommune.

Han glæder sig over, at Transportministeriet omsider har sendt et lovforslag i

"Vi har skullet spare omkring 40 millioner kroner om året hvert år, og på et tidspunkt kan det ikke hænge sammen længere. Derfor ville vi finde på noget nyt, og for en kommune som vores er selvkørende biler en mulighed for både at skabe en industri lokalt og blive foregangskommune og spare penge på kørslen."

Knud Kristensen (K) borgmester, Vesthimmerlands Kommune

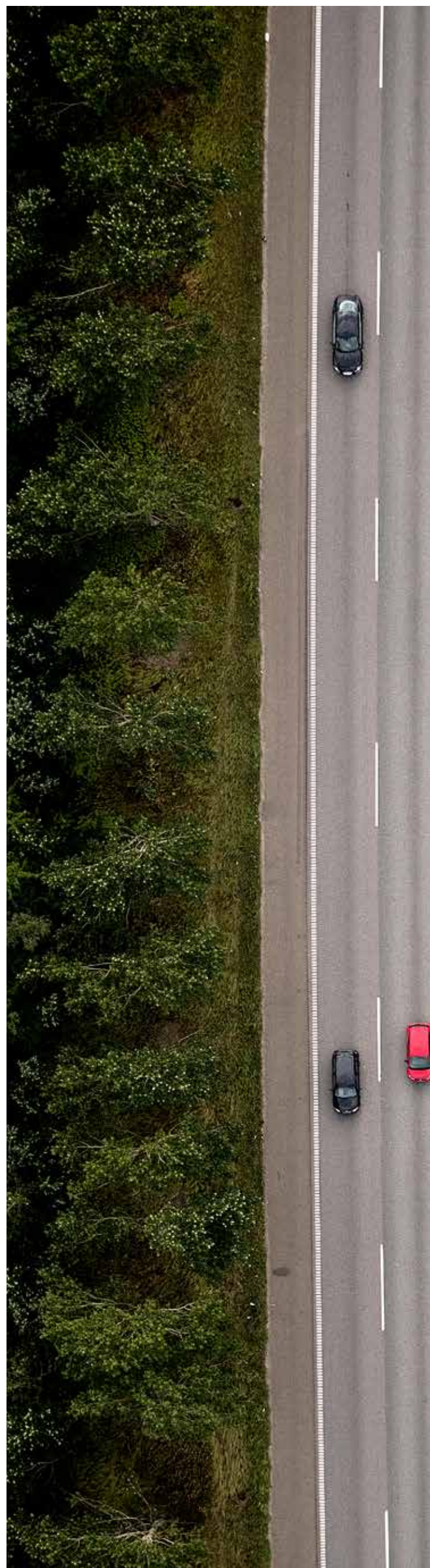

FOTO: TONY AVELAR / POLFOTO

Førerløse biler – en udfordring for planlægningen

For kommunerne vil førerløse biler betyde en række fordele, men også en række udfordringer. Blandt andet:

- Kan den kollektive trafik erstattes af fleksible førerløse biler, og i givet fald hvor og med hvilken kapacitet?
- Skal det offentlige støtte kollektiv transport, hvis private ordninger kan udføre opgaven til en lav pris?
- Hvordan skal gaderne indrettes, så de understøtter den førerløse trafik, og hvornår skal kommunerne gå i gang med arbejdet, så længe der ikke er enighed om standarderne?
- Hvem har ansvaret, hvis der sker noget med en kommunal medarbejder i en førerløs bil?

”Det er ikke bare bilens styreform, som ændrer sig. Det er hele måden at tænke transport på. I stedet for at eje en bil, lejer vi os til mobilitet. Hvorfor skal man købe en bil, hvis den alligevel skal stå parkeret 20 timer i døgnet, sådan som de fleste gør?”

Henrik Schärfe, direktør i Fonden Autonomous.

høring, som skal gøre testkørslen i Vesthimmerlands Kommune mulig, ligesom også Aalborg Kommune har planer med selvkørende teknologi, foreløbig på en lukket busstrækning.

- Forsøget i Vesthimmerlands Kommune er mere vidtgående, og vi mener, at der for kommunen kan være store fordele, siger Henrik Schärfe.

Det handler ikke bare om de penge, som kan spares på kørslen. De kommunale medarbejdere vil også kunne konvertere deres køretid til arbejdstid, så de, mens de for eksempel kører mellem opgaver, kan ordne det papir- og journaliseringsarbejde, som de ellers skulle vente med, til de når frem.

- En anden mulighed er den del af kørslen i kommunen, som for eksempel går på at bringe børn med behov for specialundervisning frem og tilbage. I stedet for at have en chauffør i bilen med børnene, som tit har sociale udfordringer, kan en pædagog sidde med dem i stedet og på den måde fortsætte det arbejde, som foregår i skolen, siger han.

Med andre ord ser kommunen både en mulighed for at spare penge og samtidig få flere hænder til rådighed til det arbejde, som direkte har med borgerne at gøre.

Mere eller mindre trafik?

Vesthimmerlands og Aalborg Kommune er langt fra de eneste, som er begyndt at kigge på, hvad den selvkørende teknologi kan betyde.

I store dele af verden skeler byerne til, hvordan førerløse biler både kan gøre trafikken mere sikker og skabe større fleksibilitet i for eksempel udkantsområder, når store busser ikke skal køre næsten passagertomme rundt, men kan erstattes af intelligente biler, som kan bestilles til døren med tryk på en knap og selv planlægge ruten.

Men teknologien kommer også til at ændre den måde, veje skal bygges på, og kommunerne og staten skal allerede nu begynde at overveje,

hvor stor kapaciteten på vejene skal være, og hvor stort behovet for p-pladser bliver.

Af samme årsag har Vejdirektoratet for nylig udgivet en rapport om de selvkørende biler og perspektiverne ved dem.

Her opremser direktoratet nogle af fordelene ved de automatiserede og intelligente biler, blandt andet at de kan køre tættere på vejen og vil betyde færre ulykker og klart bedre mobilitet.

Men samtidig forudser Vejdirektoratet, at trafikken vil stige med 14 procent på vejene - på motorvejene hele 20 procent - og at forsinkelsestiden stiger med 15 procent.

Argumentet er, at den selvkørende teknologi vil gøre bilismen langt mere attraktiv. Nye grupper af borgere kan melde sig som bilister, for eksempel børn, handicappede og ældre, som i dag ikke har kørekort.

Unødvendigt at eje en bil

Den del er eksperterne imidlertid langt fra enige om. Henrik Schärfe siger, at det beror på en model, som tilgodeser de private biler.

- Men det er ikke bare bilens styreform, som ændrer sig. Det er hele måden at tænke transport på. I stedet for at eje en bil lejer vi os til mobilitet. Hvorfor skal man købe en bil, hvis den alligevel skal stå parkeret 20 timer i døgnet, sådan som de fleste gør? spørger han.

- Vi skal skabe systemer, hvor det er helt unødvendigt at eje en bil, og hvor man let og hurtigt kan blive hentet og bragt, fordi der er en flåde af biler til rådighed, som kan udnyttes langt bedre, end bilerne bliver i dag. Og bilen finder selv en parkeringsplads, hvis den da ikke skal køre videre med det samme. I dag bliver 30 procent af køretiden i for eksempel København brugt til at finde parkering, siger han.

Jan Damsgaard, der er professor ved CBS og digital vismand, er enig.

- Vi kommer ikke til at eje en bil, siger han.

- Allerede nu er der større

interesse for at lease end at eje. Og el kommer til at blive så billig, at det ikke kommer til at koste ret meget at abonnere på at blive kørt på samme måde, som vi i dag abonnerer på for eksempel Netflix. Der bliver langt færre biler end i dag, fordi kapaciteten kan udnyttes langt bedre. Af samme årsag forsvinder behovet for p-pladser også, for bilerne kommer ikke til at skulle holde stille ret meget, siger han.

Det kræver tilvænning

Tilbage i Lissabon giver flere eksperter ham ret. I udkantsområder kan egen bil stadig være aktuelt, men forudsigelsen er, at behovet for at eje en bil vil falde drastisk.

- Det bliver et sikrere samfund, sagde Jim Scheinman i Lissabon.

- Vores samfund bliver mere produktivt, fordi vi kan bruge transporttiden i stedet for at skulle sidde bag et rat. Og vi vil se, at ældre og handicappede får langt større frihed og fleksibilitet også til at blive i eget hjem, fordi de ikke længere vil være afhængige af dyre og besværlige kørselsordninger.

I Vesthimmerlands Kommune er medarbejderne foreløbig positive, siger Knud Kristensen.

- Men det er klart, at der altid er skepsis, når der kommer ny teknologi. Hvordan kommer den til at virke? Vi ved, at maskinerne er sikrere end en menneskelig chauffør, men de fleste føler det omvendt. Det bliver en af de største udfordringer at vænne os til at sætte os ind i en bil, som kører os, uden at vi skal gøre noget. Men vi har også vænnet os til den førerløse metro i København. ●

Introduktionen af førerløse biler vil ifølge Vejdirektoratet medføre, at trafikken stiger med 14 procent på vejene - på motorvejene hele 20 procent. Andre eksperter forudser, at den samlede bilpark vil blive reduceret betragteligt, fordi behovet for at eje en bil forsvinder.

Foto: Peter Hove Olesen / Polfoto

Oprør er mange ting: Kom i gang!

Host - host. Kunne vi ikke få lidt mere oprør? Lidt mere civil ulydighed? Lidt flere strejker? Der sker så meget alvorligt i disse år, som bekymrer mange, men dampen lukkes blot ud på de sociale medier, og så går livet videre, mens engagementet tager endnu et dyk, og politiker- og journalistleden stiger. På "gammelmediernes" overlades stadig mere af pladsen til polariserende meningsmaskiner, der appellerer til smålighed.

OK jeg overdriver, men ... for forståelsen. Men jeg, der ikke var klog nok til at være ræverød som ung og mørkeblå som gammel, efterlyser alligevel mere offentligt oprør. Mit eget oprør har ellers været ret privat, såsom da jeg blev vippet ud af rødstrømperne for ikke at være rettænkende.

Vælgerforeningernes mikrokosmos

Men tag et kig udover demokratiet. I Danmark har der næppe nogensinde været så mange politisk hjemløse, men ingen drager konsekvensen heraf. Det skrumpende mikrokosmos, som vælgerforeningerne udgør, opstiller stadig færre af dem med reel erhvervserfaring, og politikerne har ét standpunkt, til et andet kan nuppe flere stemmer.

Den politiske hjemløshed synes mindre i kommunal sammenhæng, nærmere på borgerne, men det udgør ikke megen trøst, for hvis der breder sig yderligere en apati eller antipati overfor dem med allermest magt, kan det - som set - ende gruelig galt.

Stem Blankt-partiet

Vi burde måske have et "Stem Blankt"-parti, der udelukkende har ét formål. For hvert mandat, det parti erobrer, skal der fjernes en af de 179 stole i Folketingssalen til skræk og advarsel for de tilbageværende. De er så mange i salen, så opmærksomhedssøgende og så understimulerede, nu hvor omkring en tredjedel af lovgivningen kommer fra EU, at de hiter på alt for mange "fingeraftryk".

MF'erne anser sig vist også for klogere på borgerne end kommunalpolitikere. Kunne vi ikke få lidt oprør her?

Vedrørende Folketinget sendte jeg en prøveballon op ved det forrige valg netop vedrørende oprettelse af et "Stem Blankt"-protestparti, men intet gik viralt.

Antallet af blanke stemmer ved valget udviste heller ikke en bemærkelsesværdig stigning. For mig blev det første gang, jeg stemte blankt, men jeg så intet alternativ. Siden har vi så fået "Alternativet" - også som en slags protestparti, men det er lige godt for alternativt for mig. En "stoleleg" tror jeg vil ændre mere.

Klemte frontpersonale i det offentlige

Men de oprør, som jeg efterlyser, gælder ikke mindst kvinder og mænd, der står for den direkte borgerkontakt blandt de 800.000 offentligt ansatte - hvordan er deres identifikation med arbejdspladsen efterhånden? Deres stolthed over arbejdet?

Tænk på sosu'en med det stramme tidsskema. Hende, der kun må skifte de gamles sengetøj hver tredje uge, hvilket alene husstøvmiderne, der har allergier på samvittigheden, påskønner.

Tænk på socialrådgiveren, der nu må presse på for at få etableret fattiggårde til folk, der sættes ud fra hus og hjem.

Tænk på asylcentermedarbejderen, der stod med ansvaret for livet i telte i snevej, mens gode bygninger stod tomme.

Tænk på, hvor megen tid kontrolkrav og registrering æder fra de kommunalt ansatte for slet ikke at snakke om regionernes læger og sygeplejersker.

Tænk også på, hvorfor den nyuddannede sygeplejerske med tre års uddannelse - kun på SU - spises af med 2.000 kroner mindre om måneden end lokomotivførere med 10 måneders uddannelse og 21.000 kroner i løn hver måned under uddannelsen.

ILLUSTRATION: IB KJELDSEMARK

"Tag et kig udover demokratiet. I Danmark har der næppe nogensinde været så mange politisk hjemløse, men ingen drager konsekvensen heraf."

Tænk på nedskæringerne i daginstitutioner og folkeskolen et cetera, et cetera.

Væk med empati og ytringsfrihed

Det kan synes, som om uddannelser til offentlige hverv har behov for et udvidet pensum i retning af "Sådan reducerer du din empati, så du ikke ødelægges af jobbet", "Sådan lærer du selvcensur, så du ikke risikerer at blive udstillet som en brokrøv eller fyret som illoyal" og "Sådan lærer du at elske, at kvindearbejde lønnes dårligere end mandearbejde".

Borgere rammes også i den grad, men hvorfor er man holdt op med at gå på barrikaderne? Er folk syltet så meget ind i økonomiske

forpligtelser i ejerboligen, at de ikke tør sætte noget på spil? Har de mest privilegerede det simpelthen for godt til at gide? Er vi blevet for individualistiske til at handle kollektivt?

I det private erhvervsliv er bankerne er en "oprørende" historie i sig selv, men ikke alene. Ordet "robusthed" er kommet langt op i jobannoncerne, arbejdsomfanget udvisket, og stadig flere må nøjes med projektansættelser til lousy løn. Alt imens produktiviteten er stagneret, går aktionærerne smilende hele vejen til banken og den fyrede topdirektør ligeså. Der er grunde nok til at lave lidt mere ballade i gaden.

FOTO: KRISTINE KIILERICH / POLFOTO

Af Dorte Toft

Journalist og forfatter til flere bøger. Skriver blandt andet om IT-sikkerhed, social software, ledelse, brugervenlighed og fejlslagne IT-investeringer. Medforfatter til "Bedrag" om Stein Bagger-sagen. Har modtaget flere journalistiske priser.

Fra rød til blållilla

Jeg lyder ræverød, men det skyldes, at jeg har holdt mig til de sager, som flest bekymrer sig over på Facebook. Farven ville skifte til lilla, måske med blåtonet overvægt, hvis jeg også ytrede mig om uddannelse som misbragt gratis luksusbuffet, venstrefløjspolitikere, der er fastfrosset i 70'erne, overensigte kontrollanter og regler, der spænder ben for små næringsdrivende med videre.

Der er flere end mig, der efterlyser oprør, hvilket stod klart, da jeg luftede tanken på Facebook. En person savnede eksempler som aktionen på Nørreport, hvor kvinder selv lavede en barnevognssliske, og da en flok kvinder kun ville betale 80 procent af busbilletten.

En anden efterlyser noget lig det, vi lige så udspille sig i USA, da medvirkende i musicalen Hamilton, inspireret af en af mændene bag den amerikanske forfatning, henvendte sig direkte til den kommende vicepræsident med en appel om fortsat at forsvare ordene om, at alle mennesker er skabt lige.

Sexstrejke, anyone?

Der er også en i kommentarfeltet, der henviser til det klassiske skuespil Lysistrate, der handler om, hvorledes kvinder nægter deres mænd sex, indtil der sættes en stopper for Den Peloponnesiske Krig. "Sådan en omgang ville kunne gøre underværker i dag", lød det i kommentarfeltet.

Den garvede erhvervsjournalist Susanne Sayers [skriver også i disse spalter - red.] har imidlertid et helt andet bud, og dette er gengivet med hendes tilladelse:

"Måske ville den stærkeste civile ulydighed være at erkende, at økonomiske teorier er følgende:

Punkt 1: teorier

Punkt 2: stærkt politiske

Punkt 3: ikke eksakt videnskab

Vi har som samfund underlagt os en række økonomiske teorier, som i mange tilfælde er utilstrækkeligt bevist. Blandt de mest populære er, at mennesket er rationelt (så ville ingen nogensinde købe en gammel, utæt, stråttækt rønne tæt ved en sø), og at vi hovedsagelig er motiveret af økonomisk gevinst. Begge dele er modbevist i forskellige videnskabelige studier. Ikke desto mindre ligger netop de rationaler til grund for en lang række politiske beslutninger, som lige nu undergraver både velfærden, glæden ved at arbejde, evnen til at skabe, fællesskabet og tilliden."

Hvordan gør man mon oprør mod økonomiske teorier?

fremvikling

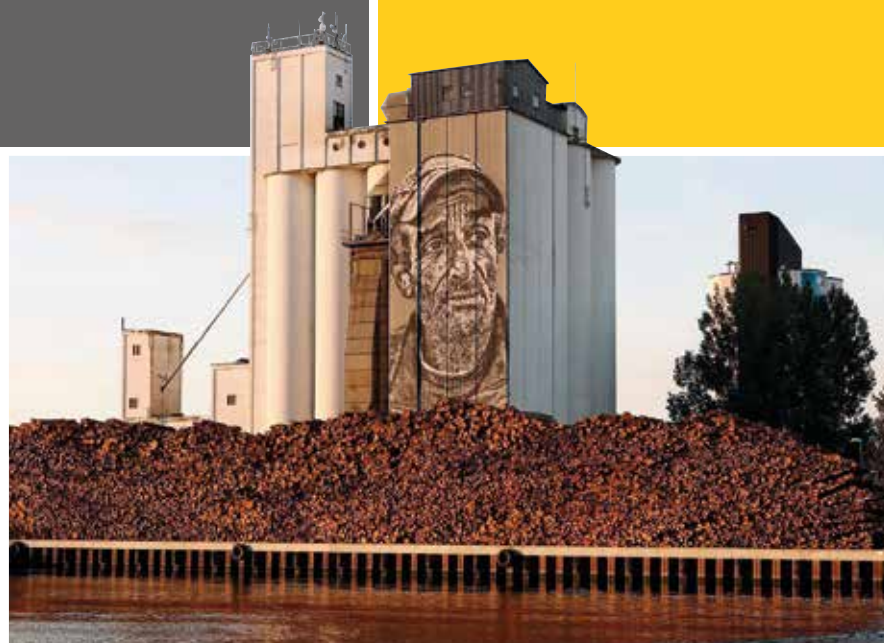
Ja, du læste rigtigt; vi fremvikler i Næstved Kommune - vi er på farten og udvikler med sikker retning for den bedste fremtid for vores borgere. Hver dag. Og nu vil vi have dig med til at sikre fremdrift. Vi søger en centerchef og flere teamledere til vores organisation, som netop har været igennem en større ændring.

Er du ambitiøs? Så har du en fremtid som centerchef i Center for Politik og Udvikling

Til det nyoprettede Center for Politik og Udvikling søger vi en centerchef. Det kan blive dig, der kommer til at stå i spidsen for 80 medarbejdere og sikrer, at vi fortsat bevæger os frem.

Som vores nye centerchef kan du drive ideer, vision og konkrete tiltag frem, og du bliver en vigtig strategisk spiller i udviklingen af kommunen. Du kommer til at referere direkte til kommunaldirektøren.

Vi har også brug for teamledere

Teamledere i Næstved Kommune er personaleledere for 25-30 medarbejdere og refererer til centerchefen.

- En teamleder, der vil være med til at lede den pædagogiske udvikling på dagtilbuds- og skoleområdet.
- En teamleder, der er knivskarp på ejendomsdrift og Facility Management, til Center for Trafik og Ejendomme.
- En teamleder til Center for Koncernservice og Økonomi med en personalechef i maven.
- To teamledere, der skal stå i spidsen for to nye integrerede myndighedsteams, på sundheds- og ældreområdet.
- En stadsarkitekt/planchef til Center for Plan og Miljø.
- En faglig leder med personaleansvar til ungeområdet i Center for Arbejdsmarked.

www.naestved.dk/job

Fremme i skoene

82.612 mennesker kan ikke tage fejl - der er fedt i Næstved. Vi er handelscentrum med levende midtby og storcentre.

Vi bygger for en halv milliard midt i byen og siger velkommen til Campus, Udlændingestyrelsen, parkeringshuse mm. Vi lægger asfalt og får rettet skinner ud, så det om få år kun tager 34 minutter at køre med tog til København. Vi udvikler ungdomskulturen og er desuden Danmarks uofficielle hovedstad for street art.

Raug eller røde faner? Sangbattle på byrådsmøde i Kalundborg

Sange blev kampvåben ved et byrådsmøde i Kalundborg. 'Regnvejrsgang i november' og 'Når jeg ser et rødt flag smælde' blev afsunget samtidig i byrådsalen i en strid om sangvalg.

o kampsang

Af Per Vinther
per@dknyt.dk

Kalundborg: Det var ikke X Factor, der var kommet til Kalundborg, men derimod noget så jordnært som en kamp om sangvalget forud for byrådets møder, der endte i en decideret sangerdyst.

I Kalundborg er der tradition for, at mødet indledes med en fællessang. Valget af sang går på skift mellem de 27 politikere i byrådet, og i går var ansvaret landet hos Niels Erik Danielsen (EL), der sidder i Teknik- og Miljøudvalget samt Økonomiudvalget.

Han havde valgt 'Når jeg ser et rødt flag smælde' fra Høj-skolesangbogen. Men den sang blev afvist af direktio-

nen med den begrundelse, at sangen ikke var partineutral og heller ikke samlende.

Niels Erik Danielsen er utilfreds med, at hans sangvalg er blevet afvist.

- Det korte af det lange ved alt det her er, at der er tale om censur. Hvad vil det overhovedet sige, at en sang skal være partineutral? Hvor er det lige, at grænsen for det går? Det argument køber jeg slet ikke, for så er vi jo ude i smagsdommeri, og det synes jeg er noget pjat. Helt ærligt - der må være grænser for, hvor små sko man skal gå i, siger Niels Erik Danielsen til BT.

Raug som det sikre valg

Med afvisningen af Niels Erik Danielsens sangvalg blev det

i stedet borgmester Martin Damm (V), som overtog valget af fællessang. Og valget faldt på Pia Raugs 'Regnvejrsgang i november', også kendt som 'Jeg vil male dagen blå'. Mens byrådet forsøgte at synge denne sang, prøvede de to medlemmer af Enhedslisten samtidig at synge deres valg af sang.

Ifølge Kalundborg Kommune er meningen med sangordningen, at det skal være et samlende element, når der bliver sunget forud for byrådsmøderne. Det skal ikke være splittende og derfor heller ikke partipolitisk.

Sten Drejø (S) er 2. viceborgmester i Kalundborg Kommune, og han ryster på hove-

"Hvis jeg føler, at en sang provokerer, vil jeg da ikke vælge den, men en anden i stedet. Vi skal have respekt for hinanden, også når det gælder dette."

Sten Drejø (S), 2. viceborgmester i Kalundborg

det over sagen:

- Niels Erik Danielsen blev jo bedt om at vælge en anden sang, og det er jo provokation det her. Hvis jeg føler, at en sang provokerer, vil jeg da ikke vælge den, men en anden i stedet. Vi skal have respekt for hinanden, også når det gælder dette, siger Sten Drejø til dknyt.

Nye sangregler?

Sagen kommer nu op i økonomiudvalgets møde her i december, hvor der skal forventningsafstemmes. Blandt andet skal det diskuteres, om det er nødvendigt at udstikke retningslinjer for kommende sangvalg forud for byrådsmøderne.

- Kutyme i byrådet er, at vi ikke provokerer hinanden, men det var en provokation fra Enhedslistens side at stå og synge demonstrativt, mens alle andre forsøgte at synge en anden sang. Det er antagelig første gang, Niels Erik Danielsen har skullet vælge en sang, men jeg ser det nu mest som julenisse-drillerier, siger Sten Drejø til dknyt.

Et byrådsmedlem for Enhedslisten i Kalundborg Kommune kom på kant med byrådskolleger, fordi han havde valgt 'Når jeg ser et rødt flag smælde' som fællessang. I stedet blev Pia Raugs 'Regnvejrsgang i november' valgt. Den blev vurderet til at være mere partineutral og samlende.

LÆSØ KOMMUNE

KOMMUNALDIREKTØR MED ET HAV AF MULIGHEDER

LÆSØ KOMMUNE SØGER NY KOMMUNALDIREKTØR

Kommunaldirektørstillingen på Læsø kan blive verdens bedste direktørjob, hvis du vil det.

Ingen andre steder kan du blive så direkte og vigtig en samfundsudvikler eller en så synlig del af organisationen. Ingen andre steder kan du få lov til at arbejde som kommunaldirektør med så kort afstand imellem tanke og handling. Vi kan nemlig, når vi vil.

Når Danmarks hurtigste bredbånd (1000 MB) den 1. januar bliver en mulighed for samtlige beboere på Læsø og færgepriserne netop er sænket markant, så er det ikke noget, der er kommet af sig selv. Der er arbejdet strategisk på sagen.

På Læsø ved vi nemlig godt, at det ikke er stilstand der skal bringe os med ind i fremtiden. Det er evnen til at sætte det lange lys på, samtidigt med, at det hele tiden skal bevises, at en kommune med 1.800 indbyggere har sin berettigelse.

For der er en bagside af medaljen – selvfølgelig er der det. Når omstændighederne omkring det at drive kommune er så markant anderledes, udfordrer det medarbejdernes breddekompetencer, men også organisationens evne til at finde på nye løsninger – ofte sammen med samarbejdspartnere – samt til at økonomistyre så solidt, at vi ikke væltes af uventede udviklinger.

Du kan gøre dette til verdens bedste direktørjob, fordi du har evnen til at tænke fremad. Du har solid erfaring med kommunal drift og har lysten til at "have fingrene på tasterne". Du er et menneske man kan have respekt for, fordi du er ordentlig, men også dygtig og evner at være kulturbærer i dit møde med borgere, politikere og medarbejdere. Hvis du har det i dig er der et hav af muligheder. Har du det?

Stillingen er klassificeret på løntrin 52 og lønnen udgør med tillæg og på kontraktvilkår 958.000 kroner. + pension.

Yderligere oplysninger

Kan fås hos Jakob Lundgaard, tlf. 4033 2414 og/eller hos borgmester Tobias Birch Johansen, tlf. 5135 7222. Læs mere i den uddybende job- og personprofil på www.lundgaard-konsulenterne.dk og www.laesoe.dk

Ansøgning

Ansøgningen sendes via stillingsmodulet på www.lundgaard-konsulenterne.dk, så den er modtaget senest den 6. januar 2017 klokken 8.00.

Hvornår har I sidst fejret, at I er lykkedes med at lære?

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. Kommunen inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Af Lene Tanggaard

Viceinstitutleder, professor og ph.d. ved Institut for Kommunikation, Aalborg Universitet.

Lørdag den 5. november blev Joachim Nisgaard, chef for talentudvikling i Dong Energy, interviewet i Jyllands-Postens karrieretillæg om Dongs bestræbelser på at sætte egne læreprocesser under lup.

Via interview med 150 ledende medarbejdere er det lykket Nisgaard at identificere et hovedproblem: Der postes millioner i efteruddannelse i Dong hvert eneste år, men det er karakteristisk for de 150 interviewede medarbejdere, at de oplever at lære mest, når de får lejlighed til at reflektere over og gå tæt på udfordrende problemstillinger i det daglige arbejde. Kurser langt væk fra det daglige arbejde er altså ikke altid sagen, når der skal læres nyt. Derfor er Dong Energy gået i gang med at finkæmme deres uddannelsespraksisser. Ikke for at spare penge, men for at overveje, hvordan ressourcerne bruges bedst. Et nyt initiativ er blandt andet kortvarige mentorforløb og skyggecoaching mellem medarbejdere i dagligdagen, hvor man kan følge i hælene på dygtige medarbejdere og lære af dem. Det betyder dog ifølge Nisgaard ikke, at formel uddannelse ikke har en berettigelse, men denne skal være målrettet den enkeltes behov og ønsker og virksomhedens strategier og konkrete udfordringer. Den sidste del er vigtig: Alt for mange kurser og uddannelser handler om individuel (leder)udvikling og resulterer i organisationsafvikling, hvis vi ikke bliver bedre til at forpligte de uddannelsessøgende på at tackle organisationens behov.

Læring er uomgængeligt

Ovenstående pointer svarer præcist til overvejelser i vores bog "Lær - effektiv talentudvikling og innovation" udgivet på Gyldendal Business i 2015 og baseret på en række case-studier i danske organisationer. De organisationer, der har råd til reflekteret at overveje og investere i egne medarbejders uddannelse, øger den humane, sociale og kulturelle kapital i organisationen. Når eksempelvis ny teknologi eller nye organisationsformer trænger sig på, så er det organisationens kapacitet til at sikre læringsparathed, der vil gøre en forskel. Det gælder, hvad enten der skal implementeres nye IT-systemer eller nye organisationsdiagrammer. De implementerer ikke sig selv, men er afhængige af medarbejdere, der har mod på at give sig i kast med nye udfordringer. Det gør læring mere uomgængeligt end nogensinde før, og derfor bør fænomenet tiltrække enhver ansvarlig leders opmærksomhed.

I vores bog trækker vi også på en artikel fra forskerne Noe, Clarke og Klein fra 2014 med titlen "Learning in the Twenty-First-Century Workplace", hvor de samler en række af de seneste ti års forskningsresultater. Deres oversigt viser, at op til 75% af al den læring, som medarbejderne i en organisation oplever, er uformel og foregår som en integreret del af opgaveløsningen.

Det sker ikke af sig selv

Blandt ledere og HR-medarbejdere har en lignende fordelingsnøgle været anvendt siden 1996. Den kaldes populært for 70-20-10 procentmodellen, og den konkluderer nogenlunde det samme. Den er formuleret af Michael

"Når embedsmænd i de danske kommuner fortæller mig, at de skal være langt bedre til at tage ved lære af fejl, at have modet til at være lærende og at dykke ned i de svære problemstillinger, så vinder jeg en tro på, at der er uudnyttede læringsreserver i vores organisationer."

M. Lombardo og Robert W. Eichinger fra Centre for Creative Leadership i USA. I deres undersøgelser af højt præsterende ledere kom de frem til, at en optimal læringsratio for lederne hedder 70 % læring på arbejdspladsen i forbindelse med det daglige arbejde, 20 % læring igennem sociale relationer, netværk og mentorer og 10 % læring igennem formel uddannelse, kurser og certificeringer. Dette var - og er - en referencemodel uden blik for lokale hensyn og kontekst, men den er blevet brugt som 1:1 opskrift på den ideelle lærings-sammensætning i mange store internationale organisationer (og blandt andet til at retfærdiggøre, at der skal bruges færre penge på dyre eksterne kurser i sparetider).

Ser vi ind bag tallene og ned i rapporterne og forskningen, ser vi forbavsende få bud på, hvordan de 70-75 % af læringen på jobbet skal varetages, ledes og systematiseres. Det er en graverende fejl at tro, at læring i arbejdslivet sker af sig selv, og at man kun som organisation eller leder kan sætte ind på de 20% (sociale relationer) eller 10 % (formel læring). Vi kan eksempelvis undervise nye medarbejdere i konkrete teknikker, procedurer og regler på eksempelvis et introduktionskursus for nye medarbejdere, men læring i praksis er helt essentielt, når det kommer til spørgsmålet om, hvordan vi bruger disse regler og procedurer rigtigt og fleksibelt i konkrete situationer, og hvornår vi netop ikke skal bruge dem.

Sats på hverdagen

Det er derfor min klare påstand, at vi skal turde sats meget mere vedholdende på at være lærende i organisationernes hverdag. Det er ambitiøst og godt med skyggecoaching og kortvarige mentorforløb, men der skal efter min opfattelse en mere gennemgående ritualisering i spil. Når jeg i mine workshops og foredrag spørger deltagerne, hvordan de eksempelvis fejrer, at de er lykkedes med læring, så er der ofte en påfaldende tavshed i rummet. Når jeg spørger mine studerende på vores masteruddannelser, hvornår de sidst har oplevet, at en kollega har spurgt ind til, hvad de er optaget af og har taget med hjem

fra de seneste mastermoduler, så bliver der også tavst. Nogle af dem griner og fortæller mig, at uddannelse mest af alt er en form for belønning i det offentlige. Når embedsmænd i de danske kommuner fortæller mig, at de skal være langt bedre til at tage ved lære af fejl, at have modet til at være lærende og at dykke ned i de svære problemstillinger, så vinder jeg en tro på, at der er uudnyttede læringsreserver i vores organisationer. Især hvis de tør følge den til dørs og kaste et kritisk blik på, hvordan nulfejlskulturer, incitamentsstrukturer og styringsredskaber risikerer at modarbejde deres ønsker om mere modige og mere lærende organisationer.

I risikerer, at det bliver sjovt

Hvad kan man gøre, hvis man konkret vil arbejde med at systematisere læringsindsatser og skabe læringskulturer? Her er et par bud til videre overvejelser og eksperimenter:

- Sørg for at have ritualer, der sikrer, at I lærer. Gør det til en vane at fejre eksempler på læring i organisationen - for den enkelte, for teamet eller for afdelingen. Lav læringsritualer som afslutning på store projekter eller som led i afslutningen af uddannelses- og træningsforløb og sørg for at fejre individuelle præstationer - kollektivt. Det skaber kultur.
 - Dyk ned i konkrete eksempler på læring og få dem synliggjort i organisationen - måske skal de visualiseres i små videoklip eller i form af posters, der kan pynte på væggen og manifestere læring for de forbipasserende. Få medarbejdere og ledere til at lære fra sig.
 - Skab tillidsbaserede kontrakter, hvor I forpligter hinanden på mest mulig læring gennem konkret opgaveløsning. Det er samtidig med til at holde på talenterne og de dygtige ledere.
 - Lav et lærings-hotspot i egen organisation. Et sted, hvor man momentant kan gå hen og måske kortvarigt "trække stikket" for at vende tilbage med fornyet energi til opgaveløsningen. Det kan passende være i det innovationsrum, I alligevel aldrig bruger.
 - Vær opmærksom på de konkrete læringsfælder i egen organisation. Hvad snubler I oftest i hos jer? Hvad vil der ske, hvis I bliver mere bevidste om læringsfælderne?
 - Spørg jer selv, hvor gode I er til at trække læringsressourcer ind i organisationen. Måske er der inspirationskilder og eksperter, som kan hjælpe jer, når I sidder fast? Overvej, hvilke ritualer I har for, hvem I trækker ind, og hvordan I bringer dem i spil. Måske skal I være mere opfindsomme her.
- Hvornår har I sidst selv for alvor lært noget? Måske er det på tide at bryde et par dogmer om, hvor man lærer mest og bedst. God fornøjelse derude og en enkelt advarsel: Det kan risikere at blive sjovt og at gøre en smule ondt, men investeringen i den daglige udvikling af organisationens læringskultur betaler sig. Det er i hvert fald dyrere at lade være. ●

Lene Tanggaard forsker i kreativitet og læring og er forfatter til flere bøger om emnet. Rådgiver organisationer og holder foredrag nationalt og internationalt om kreativitet, innovation og læring.

Morgendagens meningsdannere

Af Nanna Bonde

HELT ÆRLIGT, ANDERS!

Anders Samuelson proklamerede ved pressemødet til præsentation af den nye regering, at Danmark skal være en vindernation. Alligevel fremgår det meget klart af det nye regeringsgrundlag, at Danmarks fremtid, min generation, skal presses endnu hårdere.

Venstre-regeringen lagde op til store nedskæringer på SU'en i sin 2025-plan. Planen er imidlertid skrottet, men også den nye regering lægger op til at slagte SU'en. Faktisk frygter jeg, at nedskæringerne bliver endnu hårdere med VLAK-regeringen, end Venstre havde lagt op til.

Nedskæringerne på SU'en er ekstremt misforståede, hvis vi samtidig skal skabe en vindernation som den, Anders Samuelson taler om. SU'en er nemlig en fremtids-investering.

I Danmark har vi et fantastisk system, som sikrer, at vi unge kan fokusere al energi på vores uddannelser, fordi vi i den tid, vi studerer, får tilskud fra staten til at betale vores udgifter. I stedet for at bruge mange timer på at lange bøffer over disken på McDonald's eller bippe varer i Netto kan vi sidde begravet i studiebøgerne, følge undervisningen og blive klogere. SU'en er altså en investering - ikke bare i unge studerende, men i alle os, der skal forme fremtidens Danmark.

Djøl lavede i 2013 en undersøgelse, som viser, at for studerende på en mellemlang videregående uddannelse udgør boligudgiften i gennemsnit 96 procent af deres SU. For bachelorerne er det i gennemsnit 79 procent af SU, der ryger til bolig, og kandidaterne kan ikke engang dække deres boligudgifter med SU'en alene. Det burde for alvor mane alle myter om, at SU'en skulle gå til caffè latte på dyre københavnske cafeer til jorden. Men hvis ikke det skulle være nok, så har Danske Studerendes Fællesråd lavet en undersøgelse, som viser, at én ud af fire har undladt at købe bøger eller andre nødvendige materialer i forbindelse med deres uddannelse, fordi de simpelthen ikke har haft råd.

Det er altså i forvejen ikke en luksustilværelse at leve på SU, men det vil være at gå den helt gale vej, hvis studerende i fremtiden skal arbejde mere ved siden af studierne for at få hverdagen til at hænge sammen.

Af og til giver debatten indtryk af, at SU'en bare forsvinder ned i et stort sort hul. At det er penge, som vi aldrig kommer til at se noget til igen. Det er bare ikke sådan, virkeligheden hænger sammen. SU'en er en investering. Det er penge, som foræres til studerende, men på sigt kommer de så også igen til samfundet. Og de kommer ikke bare igen - de kommer rigtig, rigtig mange gange igen. Når studerende først er færdiguddannede og kommer ud på arbejdsmarkedet, bliver alle SU-pengene nemlig tilbagebetalt gennem skatterne.

Jeg oplever, at min generation rigtig gerne vil bidrage til fremtidens samfund. Samtidig oplever jeg bare modstand mod at investere i ungdommen - investere i fremtiden, om man vil. Giv os muligheden for at fordybe os i en kvalitetsuddannelse - så lover jeg, at vi på sigt giver et afkast, som er til gavn for alle borgere.

Jeg er enig med Anders Samuelson - lad os skabe en vindernation. Men helt ærligt, Anders, det kræver altså investering i fremtiden. SU'en er en fremtidsinvestering! ●

►► Kommenter klummen på kommunen.dk

Nanna Bonde er formand for SFU

teknik**Borgere risikerer når kommunerne**

Flere kommuner har indført såkaldte smart city-teknologier, der ved at indsamle information om borgernes færden for eksempel kan få trafikken til at glide hurtigere. Men kommunerne risikerer at krænke borgernes ret til privatliv, advarer eksperter.

● **tveægget**

Af Frederik Buhl Kristensen
red@kommunen.dk

I ønsket om at blive så effektiv en by som muligt har flere danske kommuner de seneste år taget såkaldte smart city-løsninger til sig. I København har man opsat kameraer ved lyssignaler, som kan sikre en forsinket bus eller en stor gruppe cyklister grønt lys, i Albertslund eksperimenterer man med intelligente gadelamper, og i Frederikssund er den helt nye by Vinge ved at blive skabt fra bunden med fokus på kloge byløsninger.

Men den smarte teknologi har indbyggede risici. For når kommunerne sporer personers færden, risikerer de at krænke borgernes basale ret til ikke at blive overvåget, advarer Martin Brynskov, lektor i informationsteknologi på Aarhus Universitet.

- Information er et tveægget

”Smart city-løsninger er krævet for at være en moderne kommune i dag. Hvis ikke man gør det, udnytter man ikke potentialet og skaber den by, som borgerne kunne få.”

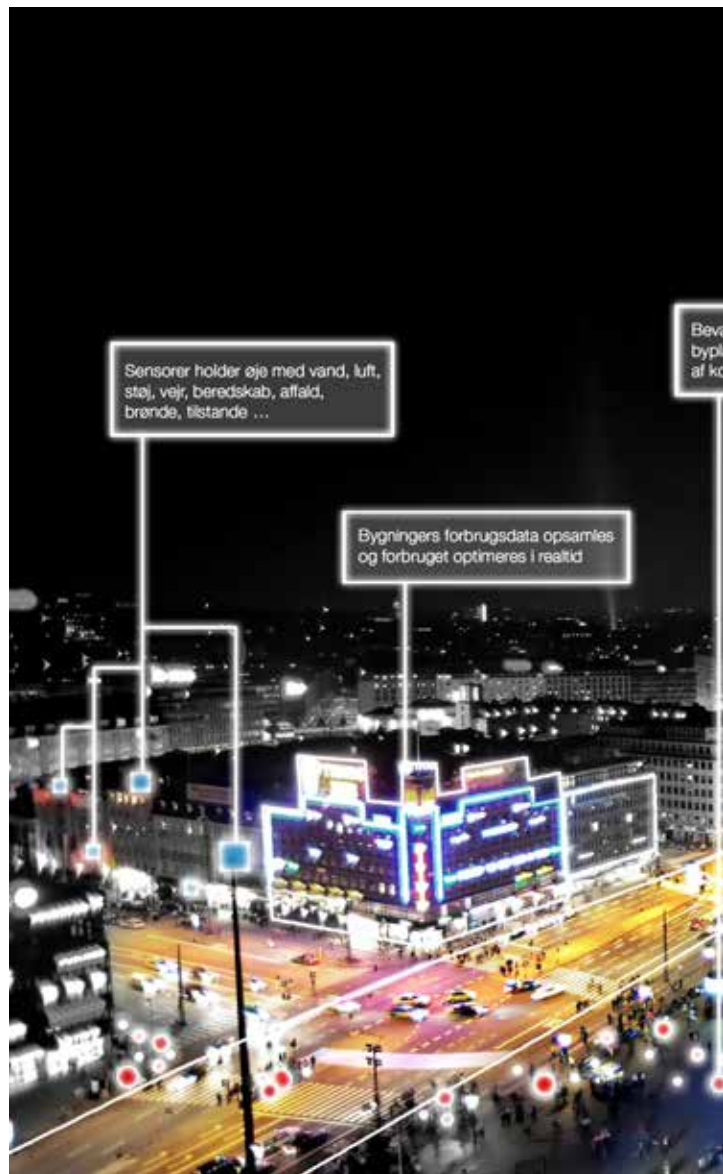
Martin Brynskov, lektor på Aarhus Universitet

sværd. Når kommunerne begynder at indsamle information om borgerne, er spørgsmålet, hvornår det er overblik, og hvornår det er overvågning. Det er helt vildt svært, og det bliver kun sværere i takt med, at der kommer flere nye måder at måle på, siger Martin Brynskov, der blandt andet er koordina-

Hvis informationerne fra én dataindsamling bliver anonymiseret, kan de danne et mønster, som kan identificere enkeltpersoner, når dataene sammenkædes med andre dataindsamlinger. Man vil kunne regne ud, at “en person, der cirka klokken 8.30 hver morgen cykler mellem Torvegade 23 og Københavns Rådhus, godt kunne være Morten Kabell,” siger teknik- og miljøborgmesteren.

Foto: Lars Krabbe / Polfoto

tor for EU-tænkertanken OrganiCity, som generelt er fortalende for smart city-løsninger.

Allerede i 2014 svarede omkring halvdelen af landets kommuner i en rapport udarbejdet for Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, at de havde smart city-løsninger, og 80 procent af dem fortalte, at de har planer om at øge indsatsen de kommende år. Og i 2015 tildelte en EU-undersøgelse Danmark en delt førsteplads som et af de lande med den største andel af store byer med smart city-løsninger.

- Smart city-løsninger er påkrævede for at være en moderne kommune i dag. Hvis ikke man gør det, udnytter man ikke potentialet til at skabe den by, som borgerne kunne få, siger Martin Brynskov, der anbefaler kommunerne at tænke sig godt om og ansætte folk med viden om de problemer, kommunerne kan løbe ind i.

Personer kan identificeres

Den kommune, der naturligt nok er længst fremme med udviklingen herhjemme, er København. Her har bystyret ifølge teknik- og miljøborgmester Morten Kabell (EL)

stort fokus på ikke at krænke borgernes ret til privatliv. For eksempel kan kommunens kameraer ved lyskryds kun genkende formen på de forskellige transportmidler og dermed ikke identificere personer, forsikrer han.

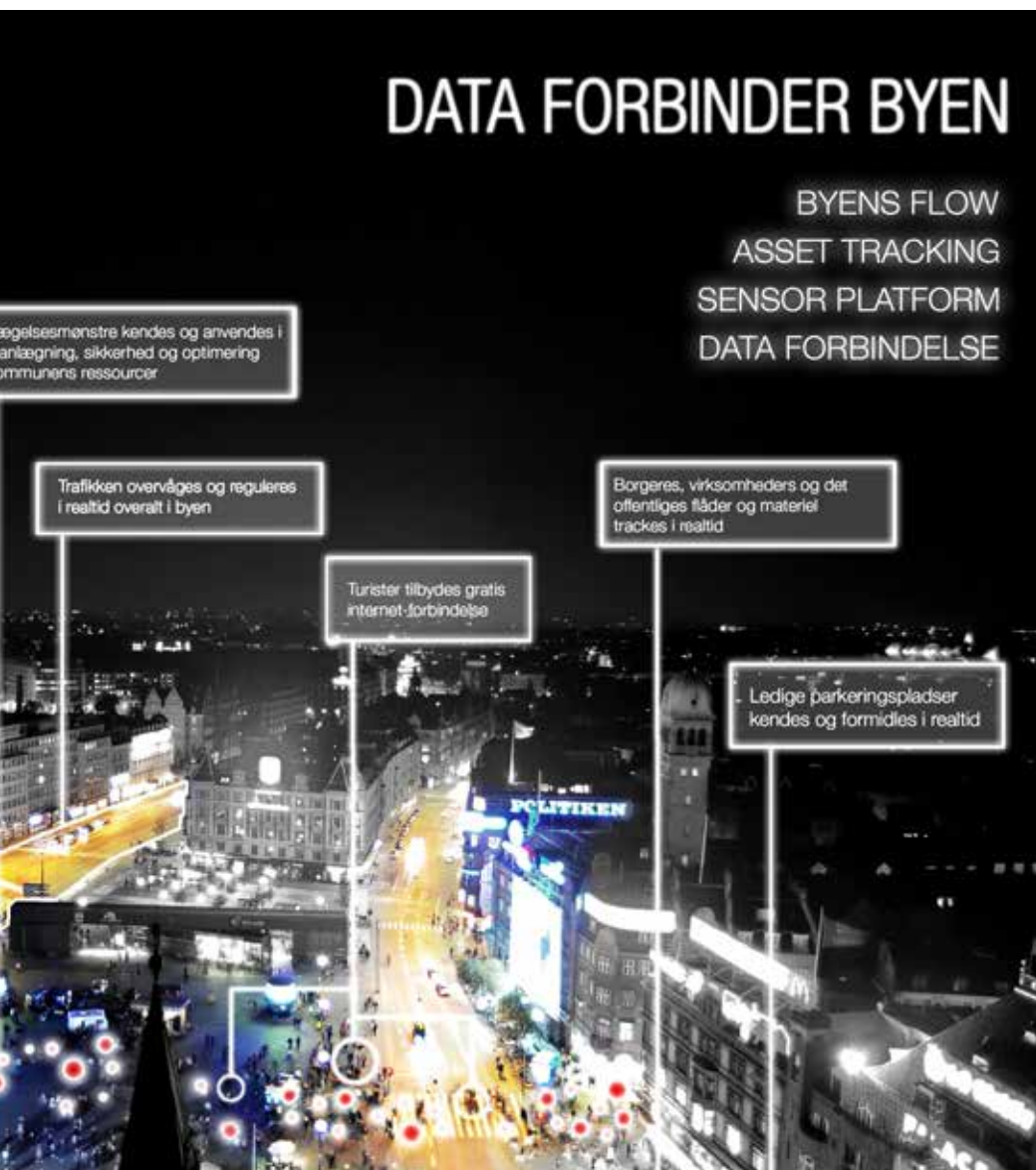
- Vi skal jo være opmærksomme på, at alle oplysninger kan og vil blive hacket på et eller andet tidspunkt, siger Morten Kabell.

Men selv hvis informationerne fra én dataindsamling bliver anonymiseret, vil de kunne danne et mønster, som kan identificere enkeltpersoner, så snart dataene sammenkædes med informationer fra andre dataindsamlinger, siger lektor Martin Brynskov.

Det er da også en problemstilling, som Københavns Kommune ifølge Morten Kabell er “ekstremt opmærksom på”:

- Selvom det er enormt anonymiseret, hvem der cykler på cykelstien, så kan man godt regne ud, at en person, der cirka klokken 8.30 hver morgen cykler mellem Torvegade 23 og Københavns Rådhus, godt kunne være Morten Kabell, siger teknik- og miljøborgmesteren.

overvågning bliver smarte

Kommunerne skal være ekstra opmærksomme, når de samarbejder med private omkring indsamling af data – som eksempelvis er tilfældet her, hvor Cisco og København sammen gør trafikken smartere.

Foto: Københavns Kommune

Firmaer vil have dataene

I juni indviede Københavns Kommune testområdet Copenhagen Street Lab, som bliver drevet af den multinationale IT-virksomhed Cisco. Men netop samarbejdet med private aktører skal kommunerne være ekstremt forsigtige med, siger Jesper Lund, formand for IT-Politisk Forening.

- Jeg tror ikke, at kommunerne er opmærksomme nok på at stille krav til deres leverandører. De skal ikke forvente, at IT-firmaerne redegør for, hvad deres løsninger betyder for borgernes privatliv, og hvis kommunerne samtidig indgår et offentligt-samarbejde fremfor at bruge virksomhederne som passive leverandører, vil virk-

somhederne også ønske at få del i dataene, siger han.

Hvis enkeltpersoner ikke kunne identificeres, ville der ikke være noget problem, siger Jesper Lund, men mange af de smart city-løsninger, der eksisterer i dag, kan identificere personer. Og den information skal hverken kommuner eller virksomheder have, mener han. Jesper Lund nævner et eksempel fra London, hvor skraldespande ved hjælp af smartphones kunne se, hvem der gik forbi, og på den måde kunne afspille reklamer, der passede til netop dem. Tiltaget mødte dog så stor folkelig modstand, at bystyret i London fik firmaet bag til at stoppe det igen.

Københavns Kommune har

ifølge Morten Kabell allerede sagt nej tak til tilbud fra private virksomheder, fordi løsningerne ikke overholder de retningslinjer, som bystyret har vedtaget. Og så har kommunen nedsat et såkaldt privacy-panel, hvor eksperter og organisationer rådgiver kommunen og råber vagt i gevær, hvis politikerne er ved at krænke borgernes frihedsrettigheder. Men - indrømmer Morten Kabell - der kan også være løsninger, der er så gode, at man ikke skal sige nej, selvom de ikke overholder kommunens retningslinjer:

- Men vælger vi at registrere mere end det, vi ønskede at registrere, skal vi være fuldstændig åbne overfor offentligheden om det, siger han.

Ifølge 2014-rapporten fra Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, er smart city-teknologi mest udbredt i større bykommuner, men findes også i mindre landkommuner.

Fyn fælles om smart city-løsninger

De ti fynske kommuner har dannet det fælles smart city-selskab Geo Fyn. Det sparer penge og deler viden på tværs af kommunegrænser. Men sporingen af mobiltelefoner kan vise sig at være i strid med EU-lovgivning, advarer ekspert.

o samarbejde

Af Frederik Buhl Kristensen
red@kommunen.dk

Går eller kører du rundt i Odense med din smartphone i lommen, vil din færden med stor sandsynlighed blive opfanget af en af byens 10 såkaldte wifi-sniffere. De er sat op af aktieselskabet Geo Fyn, som er ejet af de ti fynske kommuner og bevilger penge til innovative løsninger til kommunerne.

- Vi er sat i verden for at lave innovative dataprojekter på tværs af kommunegrænserne og på tværs af forvaltningerne i kommunerne, fortæller projektchef i Geo Fyn Jesper Gaardboe Jensen.

Dataprojekterne eller smart city-løsningerne, som de ofte betegnes, skal gøre kommunerne klogere på deres borgeres bevægelsesmønstre og på den måde give kommunerne mulighed for at indrette byen derefter. At kommunerne er gået sammen, har ifølge Jesper Gaardboe Jensen allerede sparet de fynske kommuner for en halv million kroner i indkøb.

- Vi har ikke råd til at gøre tingene hver for sig. Vi tror på, at fælles drift, fælles indkøb og fælles udvikling giver mening, for når to kommuner først har udviklet en løsning, kan de dele den viden med de andre, siger projektchefen, der i starten af november var til konferencen Kortdage i Aarhus for at fortælle om Geo Fyns Dataportal, hvor en stor del af

informationerne vil blive gjort frit tilgængelige.

Tvivl om wifi-sniffere

Men vejen ind i fremtiden kan vise sig snørklet for de danske kommuner. I 2014 var der således uvished om, hvorvidt de wifi-sniffere, som Geo Fyn og flere andre kommuner, herunder Aarhus og København, har opsat langs veje for at tælle trafikken, var i strid med lovgivningen. De sporer nemlig folks smartphones og kan på den måde identificere enkeltpersoner uden samtykke, som det ellers kræves i cookie-bekendtgørelsen. Men i 2015 kendte Erhvervsstyrelsen den løsning, som den nordjyske virksomhed Blip Systems har udviklet til blandt andre Geo Fyn, lovlig. Løsningen sørger nemlig for en gang i døgnet at sløre de såkaldte MAC-adresser, som telefonen udsender, og som er det, der gør det muligt at spore enkeltpersoner.

Men selvom løsningen er kendt lovlig i Danmark, er en af

"Kommunerne står i et dilemma mellem at kunne gøre nogle ting, der er helt vildt praktiske, og på den anden side at skulle undgå at komme i karambolage med grundlæggende rettigheder."

Martin Brynskov, lektor på Aarhus Universitet

landets førende forskere på området, lektor i informationsvidenskab på Aarhus Universitet Martin Brynskov, ikke sikker på, at den kendelse også ville holde i EU.

- Så kommunerne står i et dilemma mellem at kunne gøre nogle ting, der er helt vildt praktiske, og på den anden side at skulle undgå at komme i karambolage med grundlæggende rettigheder, siger han.

Sporer Harry Potter-fans

I den mere uskyldige afdeling har Geo Fyn indkøbt 30 GPS'er, som kommunerne kan låne til forskellige formål. Odense Bibliotek har for eksempel brugt dem til at finde ud af, hvilke aktiviteter folk besøgte under den årlige Harry Potter-festival, mens Svendborg Kommune for tiden har givet GPS'erne til 30 skolebørn for på den måde at kunne indrette byrummet efter børnenes bevægelsesmønstre.

Men de fynske kommuner kan også selv komme med forslag, som de kan søge om penge og ressourcer til hos Geo Fyn. Ansøgningskravet giver ifølge Jesper Gaardboe Jensen mere konkrete ideer, der er drevet af et behov fremfor af teknologi.

- Når kommunerne søger hos os, har de en udfordring, som de gerne vil have løst, og de har også en idé til det. Det er ikke bare, at det kunne være sjovt at arbejde med droner, siger han.

Da alle landets kommuner i 2014 blev spurgt, hvorfor de bruger smart city-initiativer, var den mest udbredte forklaring, at det var for at forbedre klima og miljø, men også fremme af erhvervslivet og bedre livskvalitet for borgerne blev fremhævet.

"Jeg tror ikke, at kommunerne er nok opmærksomme på at stille krav til deres leverandører. De skal ikke forvente, at it-firmaerne redegør for, hvad deres løsninger betyder for borgernes privatliv."

Jesper Lund, formand for IT-Politisk Forening

Odense Bibliotek lånte 30 GPS'er af Geo Fyn, som de delte ud til de besøgende under årets Harry Potter-festival for at se, om de mange aktiviteter rundt om i byen blev brugt. Mange børn har nemlig ikke en smartphone, og derfor kan 'gammeldags' GPS'er være et godt redskab, fortæller Geo Fyns Jesper Gaardboe Jensen.

Grafik: Geo Fyn

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Magnus Heunicke** (S)

FINGRENE VÆK – OGSÅ UDE I KOMMUNERNE

Der er nu under et år til kommunalvalget. Det er et vigtigt valg, der handler om den helt nære velfærd. Det handler om en tryk hverdag for børnene i børnehaven. Det handler om at give eleverne i folkeskolen det bedste afsæt for at klare sig godt i fremtiden. Og det handler om pleje og omsorg til ældre, der har brug for hjælp. Kommunerne løser nogle af de vigtigste velfærdsopgaver. Derfor er valget vigtigt.

Ingen kan troværdigt love guld og grønne skove på velfærdsområdet. Økonomien vil fortsat være stram de næste mange år. Derfor handler det primært om to ting. 1) Pengene kan ikke bruges to gange. Når der gives en krone i skattelettelser, så er der en krone mindre til velfærd. Derfor skal råderummet prioriteres til velfærd. 2) Og så skal vi sikre, at unødigt bureaukrati og kontrol ikke står i vejen for, at offentligt ansatte kan løse deres kerneopgave bedst muligt. Det er væsentligt. Socialdemokratiet har derfor talt for en ”fingrene væk”-reform i den offentlige sektor. Formålet med reformen er at styrke kvalitet, udvikling og faglighed i vores velfærdsydelser. Konkret betyder det, at der lokalt skal være et større ledelsesrum uden politisk detailregulering. Unødigt bureaukrati og kontrol skal afskaffes. Og større lokalt lederskab skal understøtte medarbejdernes motivation og faglighed. Kort sagt skal reformen bidrage til at sætte faglighed før processer og skabe større arbejdsglæde og bedre resultater.

En ”fingrene væk”-reform skal ikke kun gælde for staten. Den skal også ud i kommunerne og virke. Det stiller krav til os politikere - ikke kun i Folketinget, men også på rådhuset. Vi skal holde igen med at detailstyre. I stedet skal vi have tiltro til, at personalet og lederne er bedst til at tilrettelægge arbejdet ude i landets vuggestuer, folkeskoler og plejehjem, hvor de har deres dagligdag.

Det betyder ikke, at der ikke kommer dokumentation i fremtiden. Der er fortsat behov for dokumentation for at sikre en god velfærd. Men det må ikke tage overhånd, så dokumentationen blot er til for dokumentationens skyld. Så risikerer vi, at vores offentligt ansatte mister deres arbejdsglæde, fordi de føler, de bruger tiden forkert.

Det må ikke ske, for de er selve fundamentet i vores velfærdssamfund. Deres faglighed og motivation har betydning for andre menneskers liv. De kan være forskellen på en god og en dårlig dag. De kan endda være forskellen på et godt og et dårligt liv.

Vi skal derfor i højere grad have fokus på en god offentlig service fremfor på proceskrav. Det skal vi gøre for medarbejdernes skyld og ikke mindst for borgernes skyld, som skal opleve en bedre service i sidste ende.

Og det er det, valget handler om næste år: borgernes hverdag og den nære velfærd for vores børn, unge, syge og ældre. Derfor skal vi sikre gode rammer for de varme hænder i velfærden, mens fingrene skal væk, når politikere lokalt og centralt vil indføre unødige regler og proceskrav i vores institutioner.

» **Kommenter klummen på kommunen.dk**

innovation

Kommuner skaber nyt netværk om deleøkonomi

Efter syv kommuners forsøg med deleøkonomi i det landsdækkende Deleby-projekt har to af dem sammen med Rambøll taget initiativ til et nyt netværk om deleøkonomi.

Interessen for deleøkonomi er stor, men forskningsresultater om effekterne efterlyses.

viden

Af **Iben Augustsen**
journalist

Høns, bil, bolig og vinkelsliber. Men også tid, kompetencer, viden og data. Der er ikke grænser for, hvad der deles i både landsbyer, provinsbyer og storbyer. Intet synes for småt eller for stort til at indgå i mere eller mindre formelle og uformelle delesystemer. Det er op til borgere, erhvervsliv, foreninger og kommunen.

Spørger man de syv kommuner i det netop afsluttede partnerskabsprojekt Deleby, som Dansk Arkitektur Center har initieret, så er deleøkonomi ikke til at komme uden om. Og Sønderborg og Middelfart Kommune har i forlængelse af projektet skabt et nyt netværk sammen med Rambøll Management Consulting. Netværket, som Middelfart er formand for de første to år, vil blandt andet afholde en årlig kommunalpolitisk konference om deleøkonomi. Ifølge Middelfarts viceborgmester Mikkel Dragmose-Hansen er det givtigt at dele viden og erfaringer, og en kommune skal handle hurtigt, hvis den vil være medspiller i udviklingen af deleøkonomi:

- Vi har lært, at vi skal være hurtige, hvis vi skal følge med verden. Allerede da vi startede projektet, var vi bagud, for nogle borgere var allerede i gang med at lave dele-

”Man kan lære utrolig meget af fællesskaberne i landsbyerne og landdistrikterne. Der er en utrolig stærk opfindsomhed og kreativitet med hensyn til erhvervsudvikling og innovation.”

Emmy Laura Perez Fjalland
ph.d.-studerende, Roskilde
Universitet og Dansk
Arkitektur Center

”Vi har lært, at vi skal være hurtige, hvis vi skal følge med verden.”

Mikkel Dragmose-Hansen
viceborgmester, Middelfart

grupper på Facebook.

I hans egen kommune har de for eksempel dannet et Local Sharing-projekt, hvor virksomheder deler ressourcer, hvilket både kan være maskiner eller vidensmedarbejdere. Sønderborg har fået en grejbank for alle, hvor borgere kan låne eller leje udstyr til for eksempel arrangementer eller sportsaktiviteter. Grejbanken er et offentligt-privat innovativt partnerskab, OPI.

Men det er også kommunerne, der kan dele, og i den afsluttende rapport ”Deleby” opfordres kommuner blandt andet til at dele kommunal overskudskapacitet og understøtte nye transportløsninger via deleøkonomien.

Ikke kun storbyfænomen

Bortset fra København er de fleste kommuner i Deleby-projektet mindre kommuner, og projektet bekræfter, at deleøkonomi ikke kun er et storbyfænomen, forklarer Emmy Laura Perez Fjalland, ph.d.-studerende, Roskilde Universitet og Dansk Arkitektur Center:

- Man kan lære utrolig meget af fællesskaberne i landsbyerne og landdistrikterne. Der er en utrolig stærk opfindsomhed og kreativitet med hensyn til erhvervsudvikling og innovation.

For de fleste kommuner er fællesskab og bedre økonomi målet med deleøkonomi. Ifølge Emmy Laura Perez Fjalland er det økonomiske rationale stadig meget stærkt for nogle, og det samme er grøn vækst. Nogle af projekterne viser, at det faktisk kan lade sig gøre.

Det er dog stadig sparsomt, hvad der findes af forskning og undersøgelser på området, og overborgmester Frank Jensen i Københavns Kom-

Projekt Deleby har netop udgivet et magasin, og her kan man blandt andet læse om de deltagende kommuners erfaringer med deleøkonomi. Magasinet kan hentes her: <http://www.dac.dk/dac-cities/deleby/>

Deleby

► **Et landsdækkende viden- og formidlingsprojekt** med et mål om at udvikle deleøkonomiske ideer og forretningsmodeller.

► **Deltagere: kommuner, virksomheder, foreninger, innovatører, forskere.**

► **Deltagende kommuner: Frederikssund, København, Lejre, Middelfart, Nyborg, Slagelse, Sønderborg.**

► **Deleby-projektet er udviklet og drevet af Dansk Arkitektur Center med støtte fra Realania og Erhvervsstyrelsen gennem Grøn Omstillingsfond.**

► **Kommunen og Politiken** har været mediepartnere.

mune sagde på Delebys afsluttende konference, at der er brug for mere evidens, så man kender effekter og konsekvenser af deleøkonomi. Hovedstaden har også deltaget i Deleby-projektet, og Frank Jensen sagde, at han håber, at også arbejdsmarkedets parter og regeringen vil arbejde positivt for at fremme deleøkonomi:

- Det er ikke til at forestille sig, hvor det ender. Airbnb er blevet stort, og når vi på Københavns Rådhus ikke mener, at Airbnb er et problem på nuværende tidspunkt, så hænger det sammen med, at vi har en særlig regulering af boligmarkedet i Danmark, som man for eksempel ikke har i Holland, da vi har bopælspligt.

I København var 6,9 procent af boligerne i indre by udlejet via Airbnb mindst én gang i 2015 eller 2016.

Et af de seneste tegn på, at regeringen vil fremme deleøkonomi, er på området for fritidssejlere. Fra årsskiftet træder en ny lov i kraft, som forenkler reglerne, så det bliver nemmere for fritidssejlere at dele eller udleje båd.

- Initiativet er en del af regeringens kommende strategi for deleøkonomi, som skal fremme deleøkonomien i Danmark, skrev Erhvervs- og Vækstministeriet i pressemeddelelsen.

”ALLINGE SKAL VÆRE EPICENTER FOR POLITISK DIALOG OG NYTÆNKNING”

Folkemødet skal ikke kun vare fire dage, men hele året. Det mener Mads Akselbo Holm, der fra januar skal stå i spidsen for den politiske festival.

o polistortion

Af Benjamin Holst
benjamin@kommunen.dk

Det kan være svært for en kommune med Bornholms beliggenhed at trække dygtige folk til. Er der udfordringer nok?

- Ja. Det er jeg slet ikke i tvivl om. Hvis du spørger, om jeg var parat til at sænke mine professionelle ambitioner, så er svaret, at det jo i realiteten forholder sig lige omvendt. Jeg har både fået større professionelle udfordringer og kan samtidig vende hjem, hvilket jeg har drømt om længe.

Du var i 2011 ansat som renholdschef for musikfestivalen Distortion og derfor ansvarlig for oprydningen. Gjorde du dig i den forbindelse erfaringer, som du kan bruge i den nye organisation, du skal til at lede?

- Jeg kan selvfølgelig trække på de erfaringer, for der blev ikke gjort rent efter Distortion i 2011. Tværtimod. Men det gjorde der så efterfølgende. Så jeg er ret fortrøstnings-

fuld i forhold til den know-how og de erfaringer, jeg har gjort mig i forbindelse med mit arbejde med alt fra renholdsplaner og sanitetsplaner til el- og sikkerhedsplaner. Det er noget, jeg har udviklet og optimeret for Distortion de sidste seks år, og som jeg helt sikkert kan tage med mig til Folkemødet.

- Når det er sagt, så er der styr på disse ting på Folkemødet. Jeg kan så til gengæld se på selve produktionssiden og vurdere, om de priser, vi betaler for de ting, vi bestiller på Folkemødet, er rimelige.

Der har været en del uro i Folkemødesekretariatet i det sidste års tid, så måske du også får brug for dine erfaringer her?

- Jeg har i hvert fald formået at navigere i en organisation, som var præget af en hel masse interesser og medarbejdere med vidt forskellige

skellig baggrund. Nu glæder jeg mig bare til at komme i gang og skabe noget motivation og arbejdsglæde, hvis det er det, der er behov for. Så må vi se på, hvilke kompetencer vi har in-house, og hvilke vi skal finde andetsteds. Jeg synes, vi skal værne om den succes, Folkemødet er blevet, men der er også nogle udfordringer, der skal tages hånd om.

Hvordan vil du varetage balancegangen mellem Folkemødets kommercielle interesser og festivalens kommunale tilknytning?

- Mit primære hensyn går på Folkemødet og det produkt, vi leverer. Og ikke så meget på, hvorvidt jeg skal holde mig gode venner med den ene, den anden eller den tredje. Men jeg er selvfølgelig også interesseret i, at der bliver det bedste samarbejde med både det offentlige og det private.

Hvor kommercielt skal Folkemødet være i fremtiden?

- I første omgang skal vi kigge på de lavest hængende frugter. Måske skulle Folkemødet overveje, om vi ikke skulle drive nogle barer selv - og samtidig være mere stringente med, hvem der ellers får lov til at drive barer. Og så skal vi også se på, hvilke udgiftsniveauer vi ligger på i forhold til de leverandører, der

”Folkemødet skal balancere mellem idealisme og forretning. Jeg har ikke tænkt mig, at Folkemødet skal plastres til med fimalogoer. Jeg har tænkt mig, at vi laver god aktivering, af de partnerskaber, vi har, og der skal jeg ind og kigge på samtlige aftaler.”

leverer alt lige fra telte til el-bar-sets og så videre.

- Folkemødet skal balancere mellem idealisme og forretning. Jeg har ikke tænkt mig, at Folkemødet skal plastres til med fimalogoer. Jeg har tænkt mig, at vi laver god aktivering af de partnerskaber, vi har, og der skal jeg ind og kigge på samtlige aftaler.

En af tankerne bag Folkemødet er at trække endnu flere besøgende til Bornholm. Hvordan vil du gøre det?

- Jeg kunne rigtig godt tænke mig at se på, hvordan vi kan gøre Folkemødet endnu mere folkeligt i de fire dage, det står på, så det ikke er en såkaldt Djøfstortion, som nogle har kaldt det. Eksempelvis ved at tilbyde flere nyskabende og anderledes debatter, så vi ikke bare ender med at sidde nede i et telt med et panel af fire forskellige debattører og så videre til det næste.

- Og så synes jeg, at Folkemødet i endnu højere grad skal sætte sit præg på Bornholm og ikke kun de der fire

dage om året. Når vi får vores kontor i Allinge, så kunne man forestille sig, at vi inviterede til nogle ‘oktober-talks’ eller januar-debatter, så Allinge bliver et politisk epicenter for politisk dialog og nytænkning.

Hvad betyder det for Folkemødet, at du er bornholmer?

- Det er ingen hemmelighed, at Bornholm er et lille lokalsamfund, hvor man godt kan lide at kunne identificere sig med dem, man taler med. Så jeg er helt sikker på, at det vil være en fordel, at jeg er bornholmer. Desuden kan jeg trække på ‘bornholmer-mafien’, et kæmpe netværk af driftige og entreprenante bornholmere, som jeg bare glæder mig til at sætte i gang.

- Det skal ikke lyde som en kliche, men når bornholmere først sætter sig noget for, så kan vi altså gøre ting, som ikke ret mange andre kan. o

”Når bornholmere først sætter sig noget for, så kan vi altså gøre ting, som ikke ret mange andre kan.”

Blå bog

Mads Akselbo Holm

► 35 år

► født og opvokset på Bornholm

► cand.mag. fra Københavns Universitet

► Har indtil nu været administrerende direktør i produktions- og eventselskabet NusNus Aps, som blandt andet er selskabet bag megaevents som Distortion København og Karrusel Odense.

I januar flytter Folkemødets nye direktør, Mads Akselbo Holm, ind på drengeværelset hos sine forældre i Rønne. Og når der er fundet en passende bolig, følger familien trop. Foto: Folkemødesekretariatet.

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

"De Konservative og SF har hver på deres måde bevist, at man kan vinde ministerbiler og tabe sin sjæl."

Anders Samuelsen (LA), udenrigsminister og partileder, på LA's landsmøde den 20. april 2013

God skolepolitik er bevidst om skolens vilkår og dens forskelligheder

◉ læring

Af Lotte Hedegaard-Sørensen

Lektor i specialpædagogik, Aarhus Universitet og Sine Penthin Grumløse, adjunkt, Professionshøjskolen UCC

Vil vi have en inkluderende skole med en høj grad af undervisningsdifferentiering, og vil vi gerne have børn, der har det godt, mens de er i skole, forudsætter det, at skolens lærere får langt bedre vilkår for at etablere god undervisning, end de har i dag. Vi ved, at inkludering og differentiering kan støttes gennem flerfagligt samarbejde mellem special- og socialpædagoger og lærere, og vi ved, at systematisk teamsamarbejde med fokus på kritiske analyser af undervisningen og systematisk undervisningsudvikling kan gøre en markant forskel. Vi har den viden, der skal til for at løfte folkeskolen!

Det lader sig bare ikke gøre, så længe der ikke er de nød-

vendige fagligheder og det rette antal voksne i den enkelte klasse. Et frugtbart teamsamarbejde, hvor man kan samarbejde om børnenes velbefindende og læring, kan kun lade sig gøre, hvis der er timer til at planlægge og udvikle undervisningen sammen. Her bliver det muligt for lærere og andre faggrupper at skabe en undervisning, der tager højde for alle klassens børn og alle de mange ting, som spiller ind på, hvordan børn tager del i undervisningen.

Som det ser ud nu, er rigtig mange lærere så pressede i deres undervisning, at de kæntrer, hvis deres opmærksomhed rettes mod ret meget andet end "undervisning i fag". Det betyder, at alt for mange lærere oplever, at de ikke har tid til og mulighed for at tage hånd om "alt det andet", som også har med klassens børn at gøre. Det betyder for eksempel, at nogle børns stridigheder, problemer og i øvrigt forskellige vil-

Manglende ressourcer til lærernes faglighed går ud over undervisningsdifferentieringen.

Foto: René Schütze / Polfoto

kår overses af læreren. Ikke fordi læreren ikke gerne vil se og ikke gerne vil tage sig af det enkelte barn, men fordi tiden er knap, børnene mange (28 til én lærer) og fokus lægges på undervisning i fag. På den konto ekskluderes en

lang række af børn fra undervisningen af undervisningspraksis.

Vi vil gerne rette en skarp kritik mod, at blindheden for børns vilkår for at tage del i skolens undervisning naturligvis i en fagfokuseret un-

dervisning og en forventning om, at ret forskellige børn "bare" deltager. Vi vil gerne adressere denne kritik til den danske skolepolitik. Det er et forhold, som ikke tages alvorligt nok, og vi taber for mange børn på den konto - og nå ja også en lang række dygtige lærere, der opgiver at bevare deres lærerfaglige integritet i nutidens skole.

Skal alle børn kunne deltage i en undervisning, som gør dem dygtige, bliver vi nødt til at have langt større fokus på, at børn deltager forskelligt i den samme undervisning, og at nogle børn, der er til stede i de danske klasseværelser, faktisk har ganske ringe mulighed for at være med. Det skal anerkendes politisk, og man skal have bedre mulighed for at arbejde pædagogisk-didaktisk med problemstillingen helt konkret på den enkelte skole og i den enkelte klasse. Nogle steder betyder det, at der skal være bedre mulighed for flerfagligt samarbejde - andre steder, at der

"Som det ser ud nu, er rigtig mange lærere så pressede i deres undervisning, at de kæntrer, hvis deres opmærksomhed rettes mod ret meget andet end 'undervisning i fag'."

skal være langt større brug af tolærerordninger. Pointen er, at den enkelte lærer skal have mulighed for at tilrettelægge undervisningen, så den rent faktisk lader sig gennemføre på en sådan måde, at den tager højde for det enkelte barn og den enkelte klasse. Sådan etableres god undervisning nu engang bedst, og sådan kan vi værne om en god skole.

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Kommunaldirektør, Langeland Kommune

Kan du se de store muligheder i realisering af unikke potentialer?

Ansøgningsfrist: 04/01/2017

Skolechef, Randers Kommune

Vi søger en skolechef, der kan lede og udvikle bevægelsen fra faglig autonomi til fagligt fællesskab.

Ansøgningsfrist: 02/01/2017

Økonomichef, Køge Kommune

Økonomichef til kommune i vækst søges.

Ansøgningsfrist: 12/12/2016

Teamledere, Næstved Kommune

Er du ambitiøs på dit fags vegne, men kan samtidig se dig som en del af en større sammenhæng?

Ansøgningsfrist: 12/12/2016

Centerchef til Center for Politik og Udvikling, Næstved Kommune

Vi søger en stærk lederprofil, som får en særlig rolle i at bistå direktionen med strategisk udvikling af såvel organisationen som kommunen.

Ansøgningsfrist: 12/12/2016

Skolechef til Børnenes Hovedstad, Billund Kommune

Kan du omsætte ambitiøse visioner til kvalitet i kerneopgaven i samspil med ledere, medarbejdere, politikere og samarbejdspartnere?

Ansøgningsfrist: 11/12/2016

Udviklingskonsulent, Lemvig Kommune

Lemvig Kommune søger en ny udviklingskonsulent, efter at den nuværende har søgt nye udfordringer.

Ansøgningsfrist: 07/12/2016

Afdelingsleder til miljøområdet i Teknik og Miljø, Haderslev Kommune

Over et par år har Haderslev Kommune lavet et tigerspring i Dansk Industris Erhvervsklimaanalyse. Vil du være med?

Ansøgningsfrist: 07/12/2016

Chef for læring, kultur og fritid - genopslag, Middelfart Kommune

Stillingen er placeret i Børn-, Unge- og Fritidsforvaltningen.

Ansøgningsfrist: 07/12/2016

4.341

borgere var i 2015 dømt til psykiatrisk behandling. I 2001 var der 1.445 retspsykiatriske patienter. Det er en stigning på 200 procent på 15 år.

Kilde: dknyt og Danske Regioner

Idræt og kultur skal tænkes ind i nye byområder: Fodbold, gymnastik og musik binder os sammen som danskere.

København har en strategi, som går ud på, at vi skal skabe plads til de mange nye københavnere. Altså til de cirka 100.000 flere københavnere, vi forventer i 2027. Vi skal tilbyde boliger både til tilflytterne og de københavnere, som det stigende antal børnefamilier populært sagt selv laver. Så vi bygger i et omfang, der gør, at der opstår helt nye bydele. Nordhavn og Carlsberg er helt nye skud på stammen, mens Ørestad, som efterhånden har godt 15 år på bagen, udbygges med nye kvarterer.

De mange nye københavnere skal selvfølgelig have et sted at bo, et sted at gå i skole, købe ind og så videre. De nye bydele er velforsynet med infrastruktur, shoppemuligheder, institutioner, skoler og andre vigtige serviceforhold. Men hvad med idræts- og kulturfaciliteterne? Samlingspunkterne, hvor de lokale mødes, dyrker deres interesser, motion og fællesskabet? Her kniber det for alvor.

Der er et stort efterslæb i København, som indtager en bundplacering, hver gang det undersøges, hvor mange borgere der skal dele en facilitet. Det er en fast tradition, at man omkring sæsonstart kan se de store landsdækkende aviser offentliggøre tallene for de mange børn og unge, som står på venteliste til en idrætsklub i København. Vi mangler ikke klubber, men mange af de 1.400 frivillige foreninger mangler et sted at udfolde deres aktiviteter - ikke mindst idrætsforeningerne.

Københavns store efterslæb

Alle folkeoplysende foreninger i Danmark har et sæt vedtægter, en formålsparagraf og en medlemsvalgt ledelse. Jeg er sikker på, at der er mange grunde til at engagere sig i foreningernes bestyrelser. For idrættens vedkommende tror jeg, at arbejdet er drevet enten af kærlighed til sporten, fællesskabet eller et ønske om at uddanne nye sportsudøvere. Jeg er til gengæld temmelig sikker på, at der ikke er en eneste, der går ind i sportsklubbens bestyrelse og engagerer sig som frivillig med et brændende ønske om at skulle bøvle med begrænsede faciliteter, haltider eller bydele med begrænsede muligheder for at dyrke idræt.

Manglen på faciliteter i de nye bydele er en dobbelt udfordring. Dels skal de, som bor der, transportere sig til den anden ende af byen for at deltage i livet i en idrætsforening, dels skaber det et næsten ubærligt tryk på de eksisterende faciliteter. Når en by, som i forvejen er

København tørster efter idrætsfaciliteter og med nye byområder vokser behovet endnu mere. Idræt og kultur er 'need to have' i og med det er med til at binde os sammen som danskere, skriver Carl Christian Ebbesen (DF).

Foto: Finn Frandsen / Polfoto

underforsynet, skal tage imod 100.000 nye medborgere om 10 år, så skal der investeres i og bygges mange flere idrætsfaciliteter.

I 2014 afsatte vi 132 millioner kroner til idrætten. En stor pose penge, men ikke nok til at imødekomme de tusindvis af nye borgers behov for at spille fodbold eller gå til svømning. De fleste af pengene er gået til at renovere og modernisere de eksisterende anlæg, for vi har nemlig også et vedligeholdelses efterslæb i København. Ved samme lejlighed besluttede vi, at byens idrætsanlæg skal være selvbetjente, sådan at brugerne kan låse sig ind ved hjælp af deres sundhedskort hele døgnet rundt. Systemet bruges på bibliotekerne, hvor det har fungeret til stor tilfredshed for brugerne, og det er også til dels en løsning ved idrætsfaciliteterne. Det er i hvert fald et skridt i den rigtige retning. Det er desværre et skridt, som er mest velegnet til voks-

ne og til den selvorganiserede idræt. Det hjælper ikke foreningerne og især ikke børnene særlig meget.

Flødeskummet på kagen?

I København fik 43 procent af idrætsforeningerne flere medlemmer mellem 6 og 16 år i 2015. Det er godt nyt, men der skal samtidig være plads til, at de mange nye medlemmer kan udfolde sig. Der er brug for 11 idrætshaller, 26 kunstgræs- og fodboldbaner og tre svømmehaller ekstra i 2027 - og det er blot for at kunne opretholde det nuværende service-niveau. Et niveau, der ikke er til at prale af.

Udsigterne til et byggeboom i den størrelse på idrætsområdet er desværre ikke gode. Til budgetforhandlingerne i september tog jeg et forslag med om at afsætte en varig pulje til nye idrætsfaciliteter hvert år. Der blev afsat penge til to nye svømmehaller og kunstgræsbaner heldigvis, men den varige pulje var der desværre ikke politisk opbakning til. Jeg tror, at en af grundene er den grundlæggende opfattelse af, at idræt og kultur ikke er need to have - det er flødeskummet på kagen, mener nogen. Sådan ser jeg ikke på det. Ikke alene har kultur og idræt en værdi i sig selv, men den er også med til at skabe sammenhængskraft og binde os sammen som danskere. Derudover er der hele sundhedsaspektet. Børn og unge skal kende vigtigheden af at dyrke motion og leve sundt, og dér skal vi fjerne forhindringerne - blandt andet ved at sørge for nok faciliteter og gode vilkår for idrætten.

Idrætten som velfærdsydelse

I den skandinaviske velfærdsmodel kan man tillade sig at mene, at det offentlige har en

meget vidtrækkende forpligtelse til at sikre borgernes velfærd - måske endda i en grad så noget bliver til kernevelværd. Men kan vi sige, at det offentlige er forpligtet til at bygge idrætsfaciliteter udover dem, som vi skal have for at opfylde kravene til idrætsundervisning i folkeskolen? Kan vi påberåbe os, at idrætsdyrkelse er et kernevelværdsområde? Jeg tror, det er vanskeligt. Det er så utrolig nemt at argumentere imod. Det er næsten på forhånd givet, at kommunen skal bygge institutioner, skoler og plejehjem, før der er lyst og råd til at se på idrættens behov. Så kan man selvfølgelig pege på både mig og mine forgængere i embedet som kultur- og fritidsborgmester. Man kunne få det indtryk, at vi ikke har gjort vores pointer klare i tide. Gid det var så enkelt. Men det er det ikke.

Skuepladsen for det gode liv

Vi er nødt til at tale om det gode liv og i Københavns tilfælde om det gode byliv. Jeg opfordrer til, at vi drøfter, hvad der skal til, for at vores byer bliver attraktive, moderne og tjnelige som rammen om et godt liv. Hvis resultatet er, at vi "blot" skal inspirere borgerne til at dyrke motion, så er sagen sådan set klar. Det kan man gøre i naturen, hos en kommerciel udbyder for eksempel i et fitnesscenter eller et helt tredje sted. Så kan vi hver især nøjes med at hoppe i løbeskoene og trisse lidt rundt, hvor det nu kan lade sig gøre. Men foreningslivet kan så meget andet end det. Foreningerne kan hjælpe med integrationen, give utilpassede unge indhold i deres liv, yde social assistance, tilbyde netværk og meget mere.

Det ønske udspringer af foreningernes tradition for at tilbyde andet og mere end blot idrætten. En tur rundt i de kommunale idrætshaller vil afsløre, at brugerne ikke nøjes med at medbringe harpiks og løbesko. Der indtages store mængder kaffe og kage, udveksles historier, opdrages, knyttes venskaber og udvikles demokratiforståelse. Foreningslivet kan noget, som de kommercielle udbydere ikke kan. Foreningslivet fungerer på tværs af generationer, etnicitet, social klasse, uddannelse og politisk overbevisning. Det er i foreningerne, vi kan få afprøvet vores forstandelser og måske få nye syn på dette og hint. Og det er i høj grad med til at forme det gode liv.

Vi, som i det daglige arbejder med idrætsforeningernes vilkår og faciliteter, er nødt til at sætte vores fingeraftryk godt og grundigt på byudviklingen. Mit ønske er, at der i langt højere grad end i dag tænkes idræt og kultur ind i nye byområder - allerede når de er på tegnebrættet. Der skal reserveres byggegrunde til idrætsanlæg og bygges haller og kulturfaciliteter, når nye skoler opføres. Helt grundlæggende handler det om at sætte plads af til rammerne om foreningsarbejde, hvis vi fortsat vil sikre borgernes fritid og byernes attraktion.

Af Carl Christian Ebbesen (DF), kultur- og fritidsborgmester i København

"En tur rundt i de kommunale idrætshaller vil afsløre, at brugerne ikke nøjes med at medbringe harpiks og løbesko. Der indtages store mængder kaffe og kage, udveksles historier, opdrages, knyttes venskaber og udvikles demokratiforståelse. Foreningslivet kan noget, som de kommercielle udbydere ikke kan. Foreningslivet fungerer på tværs af generationer, etnicitet, social klasse, uddannelse og politisk overbevisning."

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatoagnavne@kommunen.dk

”Spareøvelser ruller ind over os som tidevandet. Vi skal hvert år lave besparelser, og arbejdspresset er blevet mærkbart højere. Det er utilfredsstillende!”

Morten Hedegaard, afdående chef for Rigshospitalets fødeklinik til Politiken.

Kommuner

FREDERIKSBERG

Vraget viceborgmester forlader lokalpolitik

Viceborgmester Morten Jung (R) forlader lokalpolitik, efter at han ikke blev genvalgt som spidskandidat for De Radkale, der i stedet valgte Lone Loklindt, skriver Frederiksberg Bladet.

Han blev valgt ind i kommunalbestyrelsen på Frederiksberg første gang i 2005 og har i den seneste periode, ud over sit hverv som 1. viceborgmester, også været formand for Kultur- og Fritidsudvalget.

Lone Loklindt blev spidskandidat efter et tæt opløb mod nuværende rådmand og børneudvalgsformand Karsten Lauritsen. Hun har tidligere siddet i byrådet, men forlod posten, da hun i 2011 blev valgt ind i Folketinget. Det lykkedes dog ikke at blive genvalgt til Folketinget ved FV15.

NORDDJURS

Eks-borgmester i Grenaa Arne Jessen er død

Borgmesten i Grenaa Kommune fra 1978 til 1997, Arne Jessen (S) er død, 84 år, skriver Århus Stiftstidende. I alt var han byrådspolitiker gennem 36 år - og havde også gennem mange år job i kommunen - på kærnerkontoret og som pantefoged.

Stiftstidende beskriver, hvordan han som borgmester, når han mødte om morgenen, gik turen rådhuset rundt - for at sige godmorgen til medarbejderne - og for at slukke halvdelen af lyset. Borgernes penge skulle ikke spildes unødigt.

Som borgmester tog det hårdt på ham, at Grenaa mistede sin færgeforbindelse til Hundested. Arne Jessen efterlader sin hustru, Laila Jessen, og børn.

SKANDERBORG

Eks-konservativ er nu blevet socialdemokrat

Det blev kun til en uges tid som løsgænger for byrådsmedlem Jan Krogh Rasmussen (eks-K). Han har nu fuldstændt sit partiskifte ved at melde sig ind i Socialdemokratiet, skriver Århus Stiftstidende.

Jan Krogh Rasmussens nye parti kommer dermed op på 13 byrådsmedlemmer, mens De Konservative efterlades helt uden repræsentation i Skanderborg Byråd.

Partiskiftet betyder ikke at Jan Krogh Rasmussen føler sig færdig med politik, tværtimod bebuder han at ville søge opstilling for S til KV17, skriver avisen. De konserva-

tive har han siden KV89 repræsenteret i 27 år i træk i byrådene i først den tidligere og senere den nuværende Skanderborg Kommune.

STRUER

Henter kommunaldirektør hos naboen

Struer Byråd har tirsdag ansat Mads Gammelmark som kommunaldirektør med virkning fra 1. januar 2017. Han kommer fra en stilling som direktør for børn og unge i nabokommunen Holstebro og afløser Claus Damgaard, der stopper efter knap ni år på posten.

Foruden det nuværende job i Holstebro Kommune har den nye kommunaldirektør over 20 års erfaring fra større og mindre kommuner, blandt andet som direktør for teknik og miljø og børn og unge i Odder Kommune og som forvaltningschef for sundhed og omsorg i Aarhus Kommune.

Ifølge borgmester Mads Jakobsen (V) var ansørgfeltet til stillingen meget stærkt, og alligevel var alle enige om at pege på Mads Gammelmark. 2017 bliver et travlt år for ham og hans nye kommune, der blandt andet skal fejre købstadsjubilæum.

VEJLE

Ny handicapchef fra Nordfyn

Vejle Kommune har ansat Peter Anders Larsen som handicapchef. Han kommer fra en stilling som centerleder i Handicapcenter Nordfyn.

Peter Anders Larsen er uddannet folkeskolelærer og har dertil flere lederuddannelser, herunder en diplom i ledelse, og er i øjeblikket i gang med master i offentlig ledelse. Han har tidligere været blandt andet centerleder i Svendborg Kommunes Afdeling for Specialinstitutioner og forstander på Lindehuset i Odense, som er et opholdssted for udsatte unge.

Peter Anders Larsen erstatter Kirsten Bundgaard, som siden august har været chef for Voksenhandicap i Aarhus Kommune. Han tiltræder ved årsskiftet.

ODENSE

Carsten Koch skal få ledighed ned

Tidligere skatte- og sundhedsminister Carsten Koch bliver formand for Beskæftigelses Task Force Odense, der med en række anbefalinger skal medvirke til at bringe ledigheden i Odense ned på landsgennemsnittet eller derunder, lyder det fra kommunen.

Ledigheden i Odense er

Danmarks knyttæve mod øst Christiansø, der sorterer under Forsvarsministeriet, får efter fire års konflikt med øens beboere en ny administrator.

Foto: Finn Frandsen / Polfoto

CHRISTIANSØ

Ny administrator udpeget

Efter at have været uden administrator siden 1. november får Christiansø en ny mand på posten fra årsskiftet. Det bliver den 52-årige afdelingsleder ved Campus Bornholm, Jens Peter Koefoed, skriver Bornholms Tidende. Jens Peter Koefoed er uddannet offi-

cer i 1994 og har gjort tjeneste ved Bornholms Værn indtil 2001 og derefter arbejdet indenfor undervisningsområdet, også på Bornholm. Han har efteruddannet sig løbende og har blandt andet en diplomuddannelse i pædagogisk ledelse.

Han afløser Orla Johannsen, der var administrator gennem fire år under et tiltagende dårligt samarbejde med Christiansøs beboere.

blandt landets allerhøjeste, og Task Forcens anbefalinger, der skal ligge klar til april, skal hurtigt kunne omsættes i praksis.

Carsten Koch er tidligere formand for Beskæftigelsesrådet og har senest været formand for Koch-udvalget, der i marts 2015 afleverede sine anbefalinger til regeringen omkring indsatsen for borgere på offentlig forsørgelse.

Beregninger viser, at der årlig vil være ca. 180 mio. kr. mere til kernevelværd, hvis Odense Kommune får nedbragt ledigheden til landsgennemsnittet. Udover Carsten Koch vil Beskæftigelses Task Force Odense få yderligere fem-seks medlemmer.

- Nu skal vi have fundet ud af, om det er særlige rammevilkår i Odense, som gør, at vi har alt for mange 'kunder' i beskæftigelsesbutikken. Vi skal geare Odense til vækst, så jobbene er der. Og så skal vi samtidig sikre, at de ledige er interessante for vores virksomheder - det kræver et godt match og et stærkt samarbejde mellem virksomheder, uddannelsesinstitutioner og Odense Kommune,

siger Odenses beskæftigelses- og socialrådmænd Steen Møller (K).

AARHUS

Ny direktør for Magistratsafdelingen for Børn og Unge

Aarhus Byråd har godkendt ansættelsen af 49-årige Jan Præstholm som direktør for Magistratsafdelingen for Børn og Unge, oplyser kommunen.

Jan Præstholm kommer fra en stilling som børn- og unge-direktør i Svendborg Kommune, en stilling han har haft de seneste otte år. Han afløser Nils Petersen, der efter ti år som direktør i Børn og Unge går på pension til årsskiftet.

Jan Præstholm er læreruddannet, har en master i offentlig ledelse, og har de seneste 15 år beklædt en række offentlige lederstillinger i Jylland og på Fyn. Ud over de otte år som børn- og ungedirektør i Svendborg har han blandt andet været børn- og unge-direktør i Langeland Kommune, skoleleder i Rudkøbing samt kultur- og fritidschef i Herning Kommune.

Jan Præstholm år sin første arbejdsdag 2. januar 2017.

Privat bor Jan Præstholm i Svendborg med sin hustru, der er lærer, og deres to børn på 16 og 18 år.

Organisationer

DET KONSERVATIVE FOLKEPARTI

Tredje pressechef på seks måneder

Den 33-årige Morten Scheelsbeck overtager med øjeblikkelig virkning stillingen som presseansvarlig i Det Konservative Folkeparti efter Angela Brink, der kun fik tre måneder på posten. Det oplyser Altinget.

Med Konservatives indtræden som VLAK-regeringens mindste parti er Morten Scheelsbeck opmærksom på, at det vil kræve en ekstraordinær indsats at sikre, at konservative synpunkter ikke overses.

”Derfor er det vigtigt at sikre konservativ synlighed i dagspressen, og vi skal selvfølgelig stadig arbejde på at markere os, selvom vi er gået i

regering,” udtaler han til Altinget.

Scheelsbeck, der i fire år har været tilknyttet Den Konservative Pressetjeneste er uddannet journalist og byrådsmedlem for partiet i Solrød Kommune.

Han blev under valglampen i 2015 beskyldt for at modarbejde den nu afdøde konservative folketingskandidat Mads Holger ved at forsøge sprede en negativ historie om Holger. En beskyldning, som den nytiltrådte pressechef aldrig har kommenteret - og fortsat afviser at kommentere.

2,45%

af Frederiksberg Kommunes borgere har en lang videregående uddannelse. I Langeland Kommune er det 0,02 %.

Kilde: Danmarks Statistik.

14. OG 15. DECEMBER

Inspirationskonference for en høj valgdeltagelse

2017 er kommunalt valgår, og mange kommuner er allerede nu i gang med at planlægge deres indsats for en høj valgdeltagelse. KL inviterer derfor til to inspirationsdage om, hvad man konkret kan gøre for at bidrage til en høj valgdeltagelse. Formålet med dagene er, at vi sammen på tværs af kommunerne kan inspirere hinanden, få gode råd i forhold til konkrete ideer og danne et solidt netværk til sparring og samarbejde frem mod valget.

På konferencerne vil du blandt andet blive klogere på:

- Hvad gør andre kommuner for at løfte valgdeltagelsen?
- Hvad virker, når man vil mobilisere borgerne?
- Hvad er de juridiske og praktiske rammer, man skal være særlig opmærksom på?

14. december: Kolding Kommune Uddannelsescenter, Ågade 27, 6000 Kolding, klokken 10.00-15.00

15. december: Frederiksberg Rådhus, Smallegade 1, 2000 Frederiksberg, klokken 10.00-15.00

6. DECEMBER

Åbent samråd om opdeling af elever i klasser på baggrund af etnicitet

Folketingets Børne- og Undervisningsudvalg har kaldt undervisningsminister Merete Riisager (LA) og udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg (V) i samråd om opdeling af elever i klasser på baggrund af etnicitet.

Børne- og Undervisningsudvalget har bedt undervisningsministeren om at vurdere, om det er i strid med lovgivningen at opdele elever i skoleklasser på baggrund af etnicitet. Ministeren skal desuden tage stilling til, om en opdeling i skoleklasser på baggrund af etnicitet er nødvendig, for at skoler og gymnasier med videre kan håndtere et højt antal elever med anden etnisk baggrund, og samtidig redegøre for, hvordan ministeren vil sikre, at der ikke sker elevflugt fra skoler og gymnasier med videre med et højt antal elever med anden etnisk baggrund.

Børne- og Undervisningsudvalget har bedt udlændinge- og integrationsministeren vurdere, om det fremmer integrationen at opdele elever i skoleklasser på baggrund af etnicitet. Ministeren skal også redegøre for, hvilke initiativer regeringen vil iværksætte for at skabe den bedst mulige integration i boligområder, hvor der bor mange personer med anden etnisk baggrund.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Annette Lind (S) og Dan Jørgensen (S).

Lokale 2-080 på Christiansborg klokken 14.00

6. DECEMBER

Åbent samråd om normeringsopgørelser på dagtilbudsområdet

Folketingets Børne- og Undervisningsudvalg har kaldt børne- og socialminister Mai Mercado (K) i samråd om normeringsopgørelser på dagtilbudsområdet.

Børne- og Undervisningsudvalget har bedt ministeren redegøre for forløbet omkring udarbejdelsen af den normeringsopgørelse for landets daginstitutioner, som Danmarks Statistik er ansvarlig for, og som blev tilbagekaldt, umiddelbart efter den blev offentliggjort i august 2016.

Ministerens skal også svare udvalget på, om Danmarks Statistik efter ministerens opfattelse har de rette ressourcer og kompetencer til at udarbejde en retvisende opgørelse af normeringerne, og hvornår en ny og retvisende normeringsopgørelse forventes offentliggjort. Udvalget har endvidere bedt ministeren overveje, om der kan sikres brugbare data for 2015 og 2016 ved at bruge den gamle opgørelsesmetode endnu et år, og om det fremover kan være Styrelsen for It og Læring (STIL), der indhenter oplysninger om ansatte i landets daginstitutioner på samme måde, som det i dag sker for skolerne.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Annette Lind (S) og Jakob Sølvhøj (EL).

Værelse 2-080 på Christiansborg klokken 15.00

15. DECEMBER

Kom godt i gang med EU-persondataforordningen

EU's kommende persondataforordning - den såkaldte GDPR (General Data Protection Regulation) - får konsekvenser for langt de fleste virksomheder og organisationer, når den træder i kraft 25. maj 2018, og det er på høje tid at komme i gang med arbejdet.

Med trusler om alvorlige sanktioner og høje bøder vil EU nemlig tvinge organisationerne til at få styr på deres håndtering og sikring af persondata.

Persondataforordningens krav om at have totalt styr på alle persondata i systemerne til enhver tid - og at kunne slette disse, når det ønskes - er en stor mundfuld, der for de fleste vil kræve ikke mindst en solid portion proces- og dataflow-arbejde.

På dette How-to får du lejlighed til at høre mere om kravene, som du står overfor med den nye persondataforordning, ligesom du vil kunne se nogle af de mulige løsninger og redskaber, som du kan anvende til at lette arbejdet frem mod at blive compliant.

Wihlborgs Conferencecenter, 2750 Ballerup, klokken 8.30-12.15

15. DECEMBER

Åbent samråd om konsekvenserne af at afskaffe Københavns Kommunes særtilskud i forhold til indsatsen overfor blandt andet hjemløse

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen (V) og udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg (V) i åbent samråd om en øget negativ social udvikling som følge af kontanthjælpsloftet.

Udvalget har bedt ministrene redegøre for, hvor folk, der på grund af kontanthjælpsloftet ikke længere har råd til at fastholde deres nuværende bolig, forventes at kunne finde en bolig, og hvad regeringen vil gøre for at undgå en øget negativ social udvikling som følge af kontanthjælpsloftet.

Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Værelse 1-133 på Christiansborg klokken 12.00

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk eller ring 46 35 33 43.

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Rune Engelbreth Larsen. Naturen svarer igen

Danmarks skovlov er en rovlov

Forestil dig, at Danmark havde en naturlovgivning, der forpligtede os til at ødelægge talrige af naturens levesteder og masseudryddede arter, som har levet her i tusindvis og titusindvis af år?

Det ville svare nogenlunde til, at vi havde en færdselslov, der forpligtede os til at køre i højre side af motorvejen for at obstruere vore medtrafikanter. Det ville jo være forrykt, ikke sandt?

Ikke desto mindre er det det, en del af vores naturlovgivning er. En forrykt forpligtelse til at forarme en meget væsentlig del af Danmarks natur og eliminere levestederne for hundredvis af truede arter. Vi kalder den for SKOVLOVEN - skønt den snarere burde hedde rovloven.

Men der tages da også naturhensyn i praksis, gør der ikke? Betyder eksempelvis 'naturnær skovdrift' ikke, at vi får en mere skånsom produktionsskov end i den ikke-naturnære skovdrift?

Jo, men trods det fine navn er de 'naturnære' hensyn en marginal begrænsning af motorsavsregimet, der har efterladt langt hovedparten af Danmarks skove som biologiske ørkenner: Tilplantede stolper på rad og række med bittesmå mellemrum, som sjældent slipper en stribe sollys igennem og derfor effektivt udelukker næsten alt liv i skovbunden.

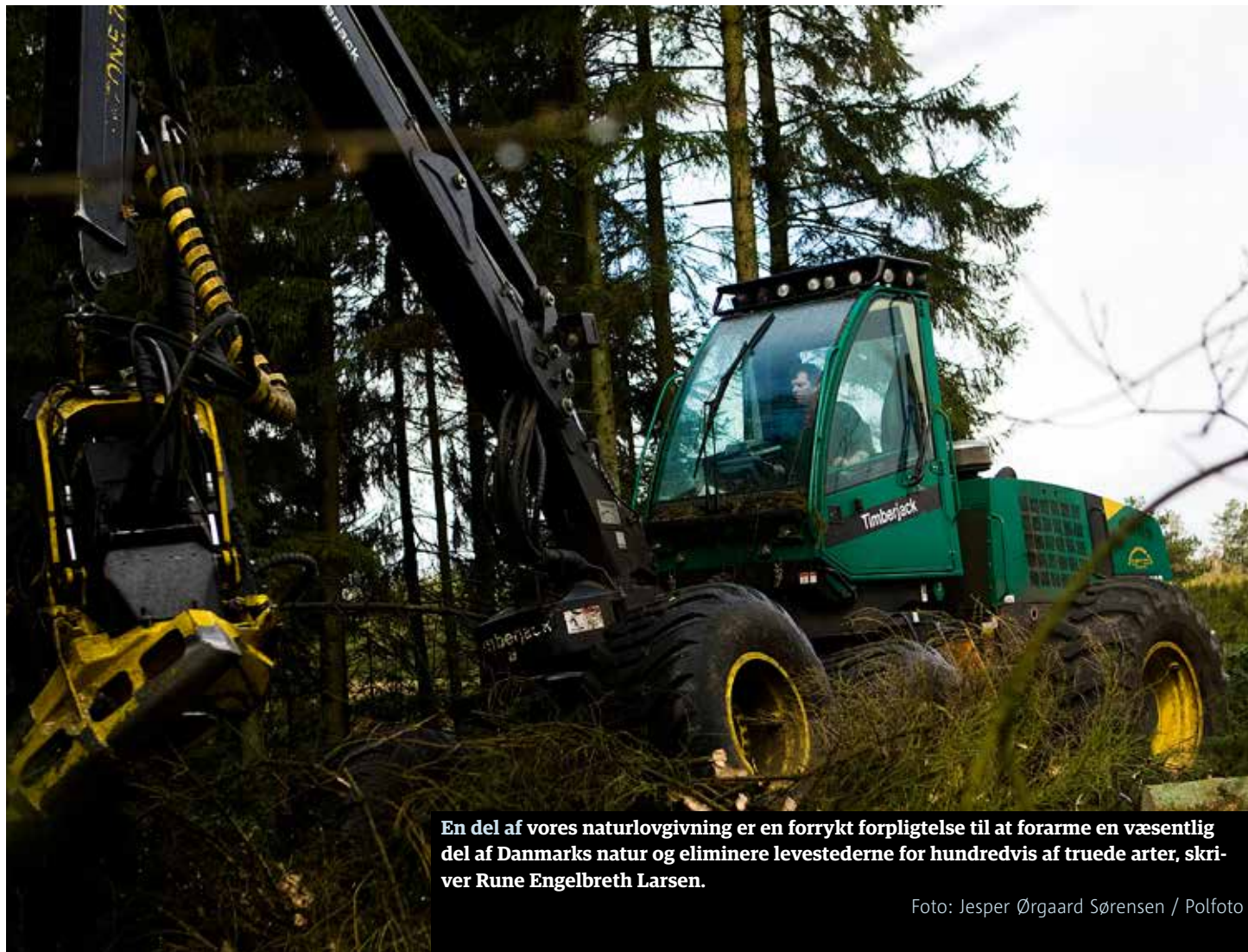
Motorsavsbevæbnede fodsoldater

Produktionsskovene er fattige på alt det, der kendetegner en naturlig skov: liv, variation, dynamik og forskellige træer i forskellige aldre, levende såvel som døde. Massevis af moser og skovsøer, afvekslende skovbryn med gradvise overgange til det åbne land og en eventyrlig blanding af større og mindre lysninger, hvor farverige blomster tiltrækker et væld af sommerfugle, og hvor gamle hule træer giver hjem til mange fornøjelige fugle og forrygende flagermus.

Hvorfor er dette skovbillede en udtalt mangel? Fordi skovlovens udtalte, men primære formål netop er at kværne hovedparten af al den vilde og eventyrlige naturkatedral - som naturens skove kunne være, hvis ikke motorsavsbevæbnede fodsoldater og træknusende køretøjer transformerede skoven til et monotont produktionslandskab.

Derfor er det godt, at skovloven endelig er kommet på den politiske dagsorden!

Og dog ... For desværre er det også karakteristisk for naturprioriteringen hertilands, at debatten stort set har været begrænset til, om

En del af vores naturlovgivning er en forrykt forpligtelse til at forarme en væsentlig del af Danmarks natur og eliminere levestederne for hundredvis af truede arter, skriver Rune Engelbreth Larsen.

Foto: Jesper Ørgaard Sørensen / Polfoto

det er godt eller skidt for os at bygge eller ikke bygge i visse skove. En helt anden debat har derimod glimret ved sit fravær: Debatten om, hvordan skovloven kunne ændres, så den faktisk omhandlede og gavnedes den trængte skovnatur og de truede skovarter, der har boet i vores gamle skovland i tusinder af år.

Skovloven er nemlig i bedste fald en småskizofren produktionslov, hvis få pip om naturhensyn slet ikke kan hamle op med de produktionsformål, der er dens omdrejningspunkt.

Når man for eksempel kan læse i paragraf 1, at skovloven "har til formål at bevare og værne om landets skove", skal "skove" i de fleste paragraffer oversættes til "motorsavsterritorier" - ikke til "natur."

Samme indledende paragraf indskærper således i stk. 1, at skovene skal være "robuste" (hvilket giver mening for et salgbart produkt, men er absurd at have som mål for en naturlig skov, der er både forgængelig og foranderlig, variabel og ukontrollabel). Af stk. 2 fremgår det, at man tillige skal "sikre skovens produktion," mens stk. 3 så åbenbarer skizofrenien, idet vi læser, at skovdriften skal "bevare og øge skovens biologiske mangfoldighed." Øh, hva' beha'r?

Det er den slags, der i folkemunde hedder politikernesnak. Umiddelbart lyder det lige så tilforfældeligt, som det er komplet menings-

løst, at vi både kan frarøve skoven dens centrale naturindhold og samtidig forøge den mangfoldighed af arter, som lever af selv samme naturindhold ...

Godaw mand motorsav!

Ingen skovdrift kan "bevare og øge skovens biologiske mangfoldighed." Ingen. Det svarer til en færdselslov, der tillader vilkårlig kørsel i både venstre og højre side af motorvejen, men nedsætter hastigheden i højre side fra 130 til 110 km/t for at "bevare og øge færdselssikkerheden i trafikken."

Marginalt bedre, ja - men fortsat fatalt for langt de fleste bilister.

Forskere har gentagne gange fastslået, at skovdriften simpelthen er den største trussel mod de truede skovarter. Hele 65 procent af samtlige Danmarks truede arter lever faktisk i vore skove, og cirka 36 procent lever KUN i skovene, så hvis vi kerer os om at hjælpe den trængte natur, har skovene alvorligt og akut brug for at blive højt prioriteret.

Fra forskningen ved vi, at det suverænt bedste og mest omkostningseffektive virkemiddel til at bevare skovnaturen er at standse al tømmerproduktion, udsætte større planteædere til at græsse i skovene og holde op med at dræne skove med kilometervis af kanaler og grøfter. Skovlovens grundsigte er imidlertid langt fra at bevare skovnaturen.

Men handler det så om - at der ikke må produceres tømmer i Danmark, hvis vi skal passe på naturen? Nej, slet ikke!

Fra forskningen ved vi også, at vi faktisk kunne nøjes med at undlade tømmerproduktion i 13 procent af Danmarks skove, hvis vi bare udvælger skovene rigtigt. Er det virkelig for meget at give beskedne 13 procent af landets skovareal tilbage til naturen på naturens præmisser?

Kort fortalt: Der er flere skove, som kan og bør være skove fuldt ud i stedet for tømmermarker.

Vi kan så takke nogle af de mere fremsynede og naturvenlige private skovdyrkere og medarbejdere i Naturstyrelsen for, at der heldigvis er gode undtagelser rundtomkring i landet, hvor naturen prioriteres helt uden tømmerproduktion, og hvor større planteædere udsættes for at supplere hjortenes alt for sparsomme græsning, så skovene atter bliver mere lysåbne og varierede.

Det er dét, der hjælper: hele naturlige skove uden tømmerproduktion - ikke marginalt mindre motorsav overalt.

En lov til skovens gavn

Men i centrale dele af Danmarks naturlovgivning er "skov" simpelthen slet ikke natur eller i bedste fald sekunda-natur. Eksempelvis udelader Naturbeskyttelsesloven bemærkelsesværdigt nok skov i den beskyttelsesbestemmelse, der ellers muliggør beskyttelse af stort set al anden slags natur: "Søer, vandløb, heder, moser, strandenge, strandsumpe, ferske enge, overdrev med videre." Hvorfor ikke SKOV?

Så kære politikere - nu har I diskuteret for og imod byggeri i skovene i ugevis; kunne vi ikke snart få debatten om, hvordan vi sikrer NATURINDHOLDET i skovene? Biodiversiteten? Er det for meget forlangt at få en revideret skovlov, der for en gangs skyld er en lov til skovens gavn i stedet for at gennemsyre den med tømmerhensyn på bekostning af naturen? En skovlov, hvor det i modsætning til i dag er let at udsætte flere større planteædere i hele skove, at genetablere den naturlige vandbalance og at fremme lysninger og skovbryn, så skoven igen bliver mere varieret og giver plads og hjem til mange flere arter end i dag?

Så kunne loven faktisk anerkende skoven som en fuldgældig del af naturen modsat den nuværende skizofrene skovlov - der er en tømmerlov.

Rune Engelbreth Larsen er idéhistoriker og forfatter.

"Skovlovens udtalte, men primære formål er netop at kværne hovedparten af al den vilde og eventyrlige naturkatedral - som naturens skove kunne være, hvis ikke motorsavsbevæbnede fodsoldater og træknusende køretøjer transformerede skoven til et monotont produktionslandskab."